

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-88-13

Druk nr 1788

Warszawa, 3 października 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej z projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2012 r. poz. 592, z późn. zm.²⁾) po art. 5b dodaje się art. 5c w brzmieniu:

„Art. 5c. W 2014 r. przez przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej, o którym mowa w art. 5 ust. 2, należy rozumieć przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2010 r. ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 5 ust. 7.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 po ust. 4e dodaje się ust. 4f w brzmieniu:

„4f. W roku 2014 środki przeznaczone na sfinansowanie stażu podyplomowego, o którym mowa w ust. 4, przekazuje marszałkowi województwa minister właściwy do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”;

2) w art. 16j po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. W roku 2014 rezydentura jest finansowana przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”;

3) w art. 16k po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. W roku 2014 szkolenie specjalizacyjne jest dofinansowywane przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawę z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym oraz ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 908 i 1456 oraz z 2013 r. poz. 747.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 95 i 1456.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.⁴⁾) w art. 26a wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pracodawcy przysługuje ze środków Funduszu miesięczne dofinansowanie do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego, o ile pracownik ten został ujęty w ewidencji zatrudnionych osób niepełnosprawnych, o której mowa w art. 26b ust. 1. Miesięczne dofinansowanie do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego, zwane dalej „miesięcznym dofinansowaniem”, przysługuje w kwocie:

- 1) 1920 zł – w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności;
- 2) 960 zł – w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności;
- 3) 480 zł – w przypadku osób niepełnosprawnych zaliczonych do lekkiego stopnia niepełnosprawności.”;

2) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Kwoty, o których mowa w ust. 1, zwiększa się o 640 zł w przypadku osób niepełnosprawnych, w odniesieniu do których orzeczono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, całościowe zaburzenia rozwojowe lub epilepsję oraz niewidomych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 79, poz. 431 i Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 1456) po art. 29k dodaje się art. 29l w brzmieniu:

„Art. 29l. Kwotę bazową dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w 2014 r. ustala się w wysokości przysługującej tym osobom w 2008 r. W 2014 r. kwota bazowa dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe nie jest waloryzowana.”.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 171, poz. 1016, Nr 209, poz. 1243 i 1244 i Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 986 i 1456 oraz z 2013 r. poz. 73, 675 i 791.

Art. 5. W ustawie z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 254) po art. 29d dodaje się art. 29e w brzmieniu:

„Art. 29e. 1. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2009 r. stanowi w 2014 r. podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 8, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku członków organów nadzorczych jednostek, o których mowa w art. 2 pkt 7, w jednostkach organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 8, a w szczególności rad nadzorczych i komisji rewizyjnych, podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego stanowi w 2014 r. przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2011 r.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674, 675 i 829) w art. 108 po ust. 1e dodaje się ust. 1f w brzmieniu:

„1f. Ze środków Funduszu Pracy w 2014 r. są finansowane:

- 1) staże podyplomowe oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy i lekarzy dentyków, o których mowa w przepisach o zawodach lekarza i lekarza dentyki;
- 2) staże podyplomowe oraz specjalizacje pielęgniarek i położnych, o których mowa w przepisach o zawodach pielęgniarki i położnej.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 93 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Stawka akcyzy na alkohol etylowy wynosi 5704,00 zł od 1 hektolitra alkoholu etylowego 100% vol. zawartego w gotowym wyrobie.”;

- 2) w art. 99:

- a) w ust. 2 pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

„1) na papierosy, z zastrzeżeniem ust. 10 – 206,76 zł za każde 1000 sztuk i 31,41% maksymalnej ceny detalicznej;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 120, poz. 690, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1208, Nr 232, poz. 1378 i Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 1342 i 1456 oraz z 2013 r. poz. 939.

- 2) na tytoń do palenia, z zastrzeżeniem ust. 10 – 141,29 zł za każdy kilogram i 31,41% maksymalnej ceny detalicznej;
 - 3) na cygara i cygaretki – 280,25 zł za każde 1000 sztuk.”,
- b) w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) na papierosy – 343,98 zł za każde 1000 sztuk;
 - 2) na tytoń do palenia – 229,32 zł za każdy kilogram.”;
- 3) w art. 99a:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za susz tytoniowy uznaje się, bez względu na wilgotność, tytoń, który nie jest połączony z żywą rośliną i nie jest jeszcze wyrobem tytoniowym.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Stawka akcyzy na susz tytoniowy wynosi 229,32 zł za każdy kilogram.”,
 - c) w ust. 4 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– bez jego oznaczenia znakami akcyzy, stawka akcyzy wynosi 458,64 zł za każdy kilogram.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. Nr 174, poz. 1039, z późn. zm.⁶⁾) po art. 96b dodaje się art. 96c w brzmieniu:

„Art. 96c. W roku 2014 środki przeznaczone na sfinansowanie stażu podyplomowego na podstawie art. 9 ustawy, o której mowa w art. 103, przekazuje marszałkowi województwa minister właściwy do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”.

Art. 9. W roku 2014 środki, o których mowa:

- 1) w art. 70a ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.⁷⁾), przeznaczone na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli, z uwzględnieniem doradztwa metodycznego, wyodrębnia się w budżetach organów prowadzących szkoły w wysokości do 1% planowanych rocznych środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe nauczycieli, jednak nie mniej niż 0,5% tych środków;

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 1456 oraz z 2013 r. poz. 940.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 80, poz. 542, Nr 102, poz. 689, Nr 158, poz. 1103, Nr 176, poz. 1238, Nr 191, poz. 1369 i Nr 247, poz. 1821, z 2008 r. Nr 145, poz. 917 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 1, poz. 1, Nr 56, poz. 458, Nr 67, poz. 572, Nr 97, poz. 800, Nr 213, poz. 1650 i Nr 219, poz. 1706, z 2011 r. Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206, z 2012 r. poz. 908 i 1544 oraz z 2013 r. poz. 675.

- 2) w art. 70a ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, przeznaczone na wspieranie na obszarze województwa doskonalenia zawodowego nauczycieli wyodrębnia się w budżetach wojewodów w łącznej wysokości do 5000 średnich wynagrodzeń nauczyciela stażysty ustalanych w oparciu o kwotę bazową, o której mowa w art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, obowiązującą w dniu 1 stycznia 2012 r.;
- 3) w art. 70a ust. 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, przeznaczone na realizację ogólnokrajowych zadań w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli wyodrębnia się w budżecie ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w łącznej wysokości do 5000 średnich wynagrodzeń nauczyciela stażysty ustalanego w oparciu o kwotę bazową, o której mowa w art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, obowiązującą w dniu 1 stycznia 2012 r.

Art. 10. W roku 2014 do ustalania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli, o którym mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, stosuje się kwotę bazową obowiązującą w dniu 1 stycznia 2012 r.

Art. 11. W roku 2014 nie dokonuje się odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, o którym mowa w art. 157 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.⁸⁾), od środków pochodzących z rezerwy celowej przeznaczonej na zwiększenie wynagrodzeń pracowników szkół wyższych, ujętej w ustawie budżetowej na rok 2014.

Art. 12. 1. Wielkość wynagrodzeń, z wyłączeniem wynagrodzeń finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 i 938), nie może przekroczyć w roku 2014 wielkości wynagrodzeń zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2013 z dnia 25 stycznia 2013 r. (w brzmieniu nieuwzględniającym zmian tej ustawy, Dz. U. poz. 169) albo wynikających z planów finansowych na rok 2013, w przypadku gdy nie są one ujmowane w ustawie budżetowej, z zastrzeżeniem ust. 4, w następujących jednostkach sektora finansów publicznych:

- 1) urzędach organów władzy państwowej, kontroli, ochrony prawa, sądach i trybunałach wymienionych w art. 139 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544 oraz z 2013 r. poz. 675, 829 i 1005.

publicznych, z wyłączeniem wynagrodzeń nauczycieli – w zakresie awansu zawodowego – zatrudnionych w placówkach prowadzonych przez te organy oraz wynagrodzeń sędziów, prokuratorów i referendarzy sądowych, z tym że:

- a) w części 08 – Rzecznik Praw Obywatelskich wielkość wynagrodzeń w roku 2014 ustala się w warunkach porównywalnych z roku 2013, przy uwzględnieniu zmian określonych w art. 16 ust. 3 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. poz. 1456),
 - b) w części 09 – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wielkość wynagrodzeń w roku 2014 ustala się w warunkach porównywalnych z roku 2013, przy uwzględnieniu zmian określonych w art. 16 ust. 3 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w lit. a,
 - c) w części 11 – Krajowe Biuro Wyborcze wielkość wynagrodzeń w roku 2014 ustala się w warunkach porównywalnych z roku 2013, przy uwzględnieniu zmian określonych w art. 16 ust. 3 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w lit. a,
 - d) w części 14 – Rzecznik Praw Dziecka wielkość wynagrodzeń w roku 2014 ustala się w warunkach porównywalnych z roku 2013, przy uwzględnieniu zmian określonych w art. 16 ust. 3 pkt 1 lit. d ustawy, o której mowa w lit. a;
- 2) agencjach wykonawczych;
 - 3) instytucjach gospodarki budżetowej, z wyłączeniem Centralnego Ośrodka Informatyki, w której to instytucji wielkość wynagrodzeń w roku 2014 ustala się w warunkach porównywalnych z roku 2013, przy uwzględnieniu zmian określonych w art. 16 ust. 3 pkt 3 ustawy, o której mowa w pkt 1 lit. a, oraz z wyłączeniem Centrum Zakupów dla Sądownictwa Instytucji Gospodarki Budżetowej, w której wielkość wynagrodzeń w roku 2014 ustala się na poziomie wynikającym z planu finansowego na rok 2012;
 - 4) państwowych funduszach celowych;
 - 5) Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i funduszach zarządzanych przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
 - 6) Polskiej Akademii Nauk i tworzonych przez nią jednostkach organizacyjnych, z wyłączeniem instytutów naukowych;
 - 7) państwowych instytucjach kultury, z wyłączeniem Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu oraz Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku, w których to instytucjach wielkość wynagrodzeń w roku 2014 ustala się w warunkach porównywalnych z roku 2013, przy uwzględnieniu zmian określonych w art. 16 ust. 3 pkt 2 ustawy, o której mowa w pkt 1 lit. a;

8) innych państwowych osobach prawnych należących do sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. W przypadku zmiany formy organizacyjno-prawnej jednostki lub podmiotu prawnego, o których mowa w ust. 1, wielkość wynagrodzeń w roku 2014 ustala się w warunkach porównywalnych z roku 2013.

3. Do wielkości wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się wynagrodzeń:

- 1) w państwowej instytucji kultury Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu w części finansowanej z przychodów:
 - a) z dochodów uzyskanych z inwestowania Kapitału Wieczystego Fundacji Auschwitz-Birkenau,
 - b) z prowadzonej działalności z wyłączeniem dotacji z budżetu państwa, w wysokości 3.650 tys. zł;
- 2) w Agencji Oceny Technologii Medycznych w wysokości 860 tys. zł;
- 3) w Polskiej Akademii Nauk wypłaconych z tytułu zakończenia w roku 2014 kadencji Prezesa i wiceprezesów.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń w instytucji gospodarki budżetowej z pominięciem ograniczeń, o których mowa w ust. 1, w przypadku przeniesienia zadań z innej jednostki sektora finansów publicznych, nie więcej niż o kwotę zmniejszenia wielkości wynagrodzeń w jednostce, z której przeniesiono zadanie, uwzględniając konieczność prawidłowej realizacji zadań publicznych.

Art. 13. 1. Wielkość wynagrodzeń w podmiotach, o których mowa w art. 12 ust. 1, finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w roku 2014 może przekroczyć wielkość wynagrodzeń finansowanych z udziałem tych środków, zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2013 z dnia 25 stycznia 2013 r., w brzmieniu nieuwzględniającym zmian tej ustawy, albo wynikających z planów finansowych na rok 2013, w przypadku gdy plany te nie są ujmowane w ustawie budżetowej, w części finansowanej lub refundowanej z tych środków, zaś w części współfinansowania krajowego jedynie wówczas, gdy te zwiększane wynagrodzenia są finansowane w wysokości co najmniej 70% ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń niezależnie od ograniczeń, o których mowa w ust. 1, uwzględniając stan finansów publicznych państwa, konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych oraz źródło finansowania zwiększenia wielkości wynagrodzeń.

Art. 14. 1. Wielkość wynagrodzeń bezosobowych, z wyłączeniem wynagrodzeń finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w częściach budżetu państwa będących w dyspozycji tego samego dysponenta oraz w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 12 ust. 1, których plany finansowe nie są ujmowane w ustawie budżetowej, nie może w roku 2014 przekroczyć wielkości wynagrodzeń bezosobowych zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2013 z dnia 25 stycznia 2013 r., w brzmieniu nieuwzględniającym zmian tej ustawy, albo wynikających z planów finansowych na rok 2013, z zastrzeżeniem ust. 3–6.

2. Wielkość wynagrodzeń bezosobowych, z wyłączeniem wynagrodzeń finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 12 ust. 1, których plany finansowe są ujmowane w ustawie budżetowej, nie może w roku 2014 przekroczyć wielkości wynagrodzeń bezosobowych ustalonych w planach finansowych stanowiących załącznik do ustawy budżetowej na rok 2014, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Do wielkości wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wlicza się wynagrodzeń:

- 1) przyznanych z rezerw celowych;
- 2) wypłacanych w związku z prowadzonymi postępowaniami przygotowawczymi i sądowymi.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy budżetowej na rok 2014, przekaze dysponentom części budżetowych informacje o kwotach zwiększenia wielkości wynagrodzeń bezosobowych ujętych w ustawie budżetowej na rok 2014 w związku z włączeniem do budżetów właściwych dysponentów części budżetowych wydatków na zadania, które w roku 2013 finansowane były z rezerw celowych.

5. W roku 2014 wielkość wynagrodzeń bezosobowych w części 17 – Administracja publiczna pomniejsza się o kwotę 495 tys. zł, w związku z wejściem w życie ustawy z dnia

13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz. U. z 2013 r. poz. 829).

6. W roku 2014 w uzasadnionych przypadkach wielkość wynagrodzeń bezosobowych może być powiększona o niewykorzystane wynagrodzenia.

Art. 15. Wielkość wynagrodzeń bezosobowych, finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w częściach budżetu państwa będących w dyspozycji tego samego dysponenta oraz w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 12 ust. 1, może w roku 2014 przekroczyć wielkość wynagrodzeń bezosobowych finansowanych z udziałem tych środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2013 z dnia 25 stycznia 2013 r., w brzmieniu nieuwzględniającym zmian tej ustawy, albo wynikających z planów finansowych na rok 2013, w przypadku gdy plany te nie są ujmowane w ustawie budżetowej, zwiększonych o środki przyznane z rezerw celowych, w części finansowanej lub refundowanej z tych środków, zaś w części współfinansowania krajowego jedynie wówczas, gdy te zwiększane wynagrodzenia są finansowane w wysokości co najmniej 70% ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 16. 1. W roku 2014 wielkość wynagrodzeń w Narodowym Centrum Badań i Rozwoju nie może przekroczyć wielkości wynagrodzeń ustalonych w planie finansowym, stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej na rok 2014.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń o środki przyznane w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, uwzględniając stan finansów publicznych państwa, konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych oraz źródło finansowania zwiększenia wielkości wynagrodzeń.

Art. 17. 1. W roku 2014 wielkość wynagrodzeń w Narodowym Centrum Nauki nie może przekroczyć wielkości wynagrodzeń ustalonych w planie finansowym, stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej na rok 2014.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń o środki przyznane w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3

ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, uwzględniając stan finansów publicznych państwa, konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych oraz źródło finansowania zwiększenia wielkości wynagrodzeń.

Art. 18. 1. W roku 2014 wielkość wynagrodzeń oraz wynagrodzeń bezosobowych w Narodowym Funduszu Zdrowia nie może przekroczyć wielkości:

- 1) wynagrodzeń oraz wynagrodzeń bezosobowych ustalonych w planie finansowym Narodowego Funduszu Zdrowia na rok 2014, o którym mowa w art. 121 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.⁹⁾);
- 2) wynagrodzeń zaplanowanych w rezerwie utworzonej w planie, o którym mowa w pkt 1, w związku z realizacją zadań wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2011, s. 45).

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń o środki przyznane w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, uwzględniając stan finansów publicznych państwa, konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych oraz źródło finansowania zwiększenia wielkości wynagrodzeń.

Art. 19. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń bezosobowych niezależnie od ograniczeń, o których mowa w art. 14, art. 15 i art. 18 ust. 1 pkt 1, uwzględniając stan finansów publicznych państwa, konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych oraz źródło finansowania zwiększenia wielkości wynagrodzeń.

Art. 20. 1. Przez wynagrodzenia, o których mowa w art. 12, art. 13, art. 16, art. 17 i art. 18, rozumie się wydatki pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze, wypłacane

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 118, poz. 989, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 178, poz. 1374, z 2010 r. Nr 50, poz. 301, Nr 107, poz. 679, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 165, poz. 1116, Nr 182, poz. 1228, Nr 205, poz. 1363, Nr 225, poz. 1465, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1723 i 1725, z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 73, poz. 390, Nr 81, poz. 440, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 113, poz. 657, Nr 122, poz. 696, Nr 138, poz. 808, Nr 149, poz. 887, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1203 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 123, 476, 1016, 1342 i 1548 oraz z 2013 r. poz. 154, 879 i 983.

sędziom, prokuratorom, posłom, senatorom oraz pracownikom zatrudnionym na podstawie stosunku pracy, z wyjątkiem osób kierujących w rozumieniu ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, zaliczone – według zasad statystyki zatrudnienia i wynagrodzeń określonych przez Główny Urząd Statystyczny – do „wynagrodzeń bez wypłat z zysku”.

2. Przez wynagrodzenia bezosobowe, o których mowa w art. 14, art. 15 i art. 18, rozumie się w szczególności wynagrodzenia:

- 1) wypłacane na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło;
- 2) wypłacane na podstawie odrębnych przepisów osobom, które wykonują określone czynności na polecenie właściwych organów, w szczególności biegłym w postępowaniu przygotowawczym, sądowym i administracyjnym, wynagrodzenia za czynności arbitrów, wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych, wynagrodzenia kuratorów zastępujących strony w postępowaniu;
- 3) wypłacane osobom fizycznym za udział w komisjach, radach, zespołach, komitetach, radach nadzorczych, zarządach spółek, jury w konkursach, radach naukowych i naukowo-technicznych, niezależnie od sposobu ich powoływania;
- 4) dodatkowe radców prawnych z tytułu zastępstwa w postępowaniu sądowym wypłacane na podstawie umowy cywilnoprawnej;
- 5) przysługujące członkom komisji wojewódzkiej do spraw służby zastępczej i członkom komisji do spraw służby zastępczej za udział w pracach tych komisji;
- 6) dla pozaetatowych członków samorządowych kolegiów odwoławczych za udział w posiedzeniach;
- 7) ryczałtowe dla pozaetatowych członków kolegiów regionalnych izb obrachunkowych;
- 8) honoraria.

Art. 21. W roku 2014 specjalizacja, o której mowa w art. 70 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, jest dofinansowywana przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.

Art. 22. 1. Minister właściwy do spraw pracy na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw zdrowia przekazuje w roku 2014, na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia, środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem w roku 2014 na:

- 1) staże podyplomowe oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy i lekarzy dentyków, o których mowa w przepisach o zawodach lekarza i lekarza dentyki;
- 2) staże podyplomowe oraz specjalizacje pielęgniarek i położnych, o których mowa w przepisach o zawodach pielęgniarki i położnej.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna określać w szczególności tryb przekazywania środków oraz ich rozliczenia.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia przekazuje na podstawie zawartych umów środki, o których mowa w ust. 1:

- 1) marszałkom województw;
- 2) wojewodom;
- 3) podmiotom prowadzącym szkolenie specjalizacyjne, o których mowa w art. 16h ust. 1 oraz art. 16k ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2;
- 4) organizatorom kształcenia, o których mowa w art. 70 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 8.

Art. 23. W roku 2014 dysponent Funduszu Pracy, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 6, nie może dokonywać przesunięć, przewidzianych w planie Funduszu Pracy, wydatków realizowanych w ramach środków Unii Europejskiej w celu ich przeniesienia na zadania realizowane bez udziału środków europejskich, z tym że przesunięcia te mogą być dokonywane za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 24. W roku 2014 fundusz socjalny, o którym mowa w art. 27 ust. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2013 r. poz. 666 i 675), tworzy się z odpisu w wysokości 0,6% środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2011 z dnia 20 stycznia 2011 r. (Dz. U. Nr 29, poz. 150) na emerytury i renty.

Art. 25. W roku 2014 fundusz socjalny, o którym mowa w art. 27 ust. 1a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2013 r. poz. 667 i 675), tworzy się z odpisu w wysokości 0,5% środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2011 z dnia 20 stycznia 2011 r. na emerytury i renty.

Art. 26. 1. W roku 2014 wydatki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, utworzonego na podstawie ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.¹⁰⁾), mogą być przeznaczone także na dofinansowanie zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki uzyskiwania dofinansowania realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, tryb składania wniosków oraz przekazywania środków, z uwzględnieniem racjonalności i ciągłości finansowania zadań.

Art. 27. Zmiana w planie finansowym Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa na rok 2014, w wyniku której następuje zmniejszenie wpłat przekazywanych do budżetu państwa, wymaga akceptacji ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 28. W roku 2014 środki Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w kwocie:

- 1) 25 mln zł – przeznaczają się na wpłatę składki z tytułu członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Europejskiej Agencji Kosmicznej w części przypadającej do sfinansowania przez ministra właściwego do spraw środowiska;
- 2) 15,5 mln zł – przeznaczają się na dokonywanie wpłat składek z tytułu członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacjach międzynarodowych innych niż wymienione w pkt 1, w części przypadającej do sfinansowania przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz ministra właściwego do spraw środowiska.

Art. 29. W roku 2014 wydatki związane z działaniami wymienionymi w art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164) ustala się w wysokości 132.067 tys. zł.

Art. 30. Wydatki państwowych jednostek budżetowych z tytułu przejętych zadań, które w roku 2010 były realizowane z rachunków dochodów własnych albo przez gospodarstwa pomocnicze, uwzględnione w budżetach właściwych dysponentów części budżetowych

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 134, poz. 779 oraz z 2013 r. poz. 1036.

w ustawie budżetowej na rok 2014, nie mogą w rozliczeniu rocznym przekroczyć kwoty dochodów uzyskanych w roku 2014 z tytułu realizacji tych zadań.

Art. 31. W roku 2014 minister właściwy do spraw kultury fizycznej może udzielić miastu Kraków dotacji celowej, na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych, w kwocie do 12.772 tys. zł, na dofinansowanie zadania własnego z zakresu kultury fizycznej związanego z ubieganiem się, w fazach aplikacji oraz kandydatury, przez miasto Kraków wspólnie z regionem tatrzańskim po stronie polskiej i słowackiej o przyznanie roli gospodarza Zimowych Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich w roku 2022.

Art. 32. Przepisów art. 119 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2, art. 121 oraz art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. b i c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się do ustawy budżetowej na rok 2014, w odniesieniu do środków w ramach Polityki Spójności oraz Wspólnej Polityki Rybackiej dla Perspektywy Finansowej Unii Europejskiej 2014–2020, a także do dochodów i wydatków w ramach Wspólnej Polityki Rolnej w latach 2015 i 2016.

Art. 33. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

UZASADNIENIE

Rządowy projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej jest ściśle związany z rządowym projektem ustawy budżetowej na rok 2014.

Regulacje przedmiotowego projektu ustawy, które w skrócie można określić mianem „ustawy okołobudżetowej”, mają charakter komplementarny i dopełniający do przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 27 września 2013 r. projektu ustawy budżetowej na rok 2014.

Przedłożone propozycje zmian niektórych ustaw znajdują swoje odzwierciedlenie i wymierną korelację w kwotach ujętych w projekcie budżetu państwa na przyszły rok lub wiążą się z prawidłową realizacją ustawy budżetowej na rok 2014.

I. Zmiany związane ze świadczeniami oraz wynagrodzeniami w sektorze finansów publicznych (art. 1, art. 4, art. 5, art. 12–18, art. 24–25)

W projekcie ustawy proponuje się:

- 1) „zamrożenie” maksymalnych wynagrodzeń osób wymienionych w art. 2 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 254), tj. do ustalania maksymalnych wysokości wynagrodzenia miesięcznego dla osób wymienionych w ww. art. 2 przyjmować przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2009 r., z wyjątkiem członków organów nadzorczych (w szczególności rad nadzorczych i komisji rewizyjnych) w agencjach państwowych, w tym w agencjach wykonawczych. Z uwagi na to, że do końca 2012 r. w stosunku do tych osób nie miał zastosowania przedmiotowy przepis, w celu zachowania również w 2014 r. tym osobom wynagrodzeń na poziomie roku 2012 proponuje się zastosowanie relacjonowania maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, tj. z 2011 r. – art. 5 projektu ustawy,
- 2) „zamrożenie” na poziomie roku 2013 wynagrodzeń w jednostkach i podmiotach prawnych sektora finansów publicznych – art. 4, art. 12, art. 13 projektu ustawy,

- 3) „zamrożenie” na poziomie roku 2013 wynagrodzeń bezosobowych w jednostkach i podmiotach prawnych sektora finansów publicznych – art. 14 i art. 15 projektu ustawy, oraz
- 4) „zamrożenie” na poziomie obowiązującym w roku 2013 funduszu świadczeń socjalnych – art. 1, art. 24 i art. 25 projektu ustawy. W przypadku zakładowego funduszu świadczeń socjalnych podstawą będzie kwota w wysokości 2.917,14 zł.

Proponowane w art. 12 ust. 1 pkt 1 lit. a–d oraz w pkt 3 i 7 projektu ustawy przepisy dotyczące ustalania wielkości wynagrodzeń osobowych w warunkach porównywalnych z roku 2013 w częściach budżetowych:

08 – Rzecznik Praw Obywatelskich,

09 – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji,

11 – Krajowe Biuro Wyborcze,

14 – Rzecznik Praw Dziecka

– są konsekwencją (skutkami przechodzącymi) postanowień art. 16 ust. 3 pkt 1 lit. a–d oraz pkt 3 ustawy z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. z 2012 r. poz. 1456), które upoważniały do zwiększenia funduszu wynagrodzeń w tych instytucjach z uwagi na powierzenie im w roku 2013 do realizacji nowych zadań.

Plan finansowy instytucji gospodarki budżetowej Centralny Ośrodek Informatyki, dalej COI, mógł być zwiększony w 2013 r. o 14.000 tys. zł w związku z koniecznością utworzenia w tej jednostce nowych etatów związanych z realizacją nowych zadań przez COI. W tej sytuacji wielkość wynagrodzeń COI w 2014 r. musi uwzględniać skutki przechodzące zwiększenia wydatków na wynagrodzenia, ponad wielkość przewidzianą w planie finansowym tej jednostki na 2013 r., dokonanego w trakcie 2013 r. „Zamrożenie” wynagrodzeń w COI w 2014 r. na poziomie planu finansowego tej jednostki na 2013 r. mogłoby w efekcie spowodować brak możliwości zaplanowania na 2014 r. środków finansowych na wydatki na wynagrodzenia dla pracowników zatrudnionych w 2013 r. (art. 12 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy).

Wielkość wynagrodzeń osobowych w planie finansowym Centrum Zakupów dla Sądownictwa Instytucja Gospodarki Budżetowej na 2014 r. określona zostanie na poziomie 2012 r. Zgodnie z przyjętym, w momencie tworzenia instytucji w 2012 r., założeniem w zakresie zatrudnienia, instytucja powinna dysponować funduszem wynagrodzeń osobowych w wysokości 2.080.000 zł oraz zatrudniać 35 osób. W związku z niepełnym wykonaniem planu w zakresie zatrudnienia (zatrudnieniem 26 osób), fundusz wynagrodzeń osobowych instytucji został w 2012 r. zmniejszony o kwotę 1.000.000 zł. W 2013 r. wysokość środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe w instytucji utrzymano na zredukowanym poziomie tj. 1.080.000 zł. Z uwagi na obserwowany od drugiej połowy 2012 r. dynamiczny rozwój instytucji w związku z kompleksową realizacją zleceń w zakresie zamówień publicznych niezbędne jest zwiększenie funduszu wynagrodzeń osobowych instytucji do poziomu roku 2012, tj. o 1.000.000 zł (art. 12 ust. 1 pkt 3 projektu ustawy).

Wyłączenie instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk z katalogu jednostek sektora finansów publicznych objętych propozycją ograniczenia w 2014 r. wysokości wynagrodzeń do poziomu roku poprzedniego związane jest ze specyfiką finansowania jednostek naukowych. Instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk, oprócz dotacji na finansowanie działalności statutowej, której wysokość uzależniona jest od kategorii przyznanej danej jednostce, otrzymują uzyskane w trybie konkursowym granty na realizację projektów badawczych. Wielkość środków finansowych przyznawanych poszczególnym jednostkom zależy zatem od aktywności naukowej. W tej sytuacji „zamrożenie” wysokości wynagrodzeń w instytutach naukowych Polskiej Akademii Nauk mogłoby w efekcie spowodować, iż jednostki te nie byłyby zainteresowane rozwijaniem działalności naukowej przez realizację projektów badawczych (art. 12 ust. 1 pkt 6 projektu ustawy).

Proponowane wyłączenie z „zamrożenia” wynagrodzeń:

- 1) w państwowej instytucji kultury Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu w części finansowanej z dochodów uzyskanych z inwestowania Kapitału Wieczystego Fundacji Auschwitz-Birkenau oraz z przychodów z prowadzonej działalności z wyłączeniem dotacji z budżetu państwa, w wysokości 3.650 tys. zł, związane jest z rosnącym zainteresowaniem działalnością muzeum oraz z podwojeniem frekwencji odwiedzających. W celu prawidłowej realizacji

- statutowych zadań bieżących oraz wdrażanych projektów niezbędne jest zwiększenie funduszu wynagrodzeń w roku 2014, przy wykorzystaniu środków z innych źródeł niż dotacje z budżetu państwa, tj. z dochodów uzyskanych z inwestowania Kapitału Wieczystego Fundacji Auschwitz-Birkenau oraz z przychodów z prowadzonej działalności (art. 12 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy),
- 2) w Agencji Oceny Technologii Medycznych związane jest z planowanym zwiększeniem zatrudnienia o 10 etatów w związku z realizacją zadań wynikających z procedur przygotowania analizy weryfikacyjnej, o której mowa w art. 35 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. Nr 122, poz. 696, z późn. zm.). Ponadto związane jest z koniecznością wypłaty w roku 2014 odpraw emerytalnych, rentowych oraz nagród jubileuszowych. W dotychczasowej działalności Agencji przedmiotowe odprawy nie były wypłacane, natomiast zapotrzebowanie na wypłatę nagród jubileuszowych wzrosło o 30 tys. zł w stosunku do roku 2013. Przepis ten umożliwi zwiększanie limitu wysokości wynagrodzeń osobowych w trakcie roku budżetowego, zgodnie z zaistniałymi potrzebami (art. 12 ust. 3 pkt 2 projektu ustawy),
- 3) w Polskiej Akademii Nauk wynika z zakończenia w 2014 r. 4-letniej kadencji władz Akademii. Zgodnie z ustawą z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 79, poz. 430 i 654) Prezes i wiceprezes Akademii, którzy zaprzestali wykonywania swoich funkcji, zachowują prawo do dotychczasowego wynagrodzenia przez okres trzech miesięcy, jeżeli funkcję tę pełnili ponad 12 miesięcy. Z uwagi na cykliczność tych wypłat uzasadnione jest, aby ww. wynagrodzenia nie były wliczane do wielkości wynagrodzeń mrożonych na poziomie roku 2013 (art. 12 ust. 3 pkt 3 projektu ustawy).

Wynikający z ustawy budżetowej na rok 2014 limit wydatków na wynagrodzenia i wynagrodzenia bezosobowe finansowane z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz ze źródeł zagranicznych może zostać zwiększony w toku wykonywania budżetu oraz realizacji planów finansowych na 2014 r. o środki w całości finansowane lub refundowane z ww. źródeł, a w przypadku współfinansowania jedynie wówczas, gdy te zwiększane wynagrodzenia są co

najmniej w 70% finansowane lub refundowane ze środków Unii Europejskiej lub zagranicznych. W przypadku innej struktury współfinansowania krajowego takie przekroczenie będzie możliwe w drodze rozporządzenia Ministra Finansów (art. 13 i art. 15 projektu ustawy).

W odniesieniu do propozycji zawartej w art. 14 ust. 4 projektu ustawy należy zauważyć, że przepis ten konstrukcją odpowiada art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2011 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. Nr 291, poz. 1707). Zaproponowana obecnie treść tego przepisu ogranicza się w stosunku do pierwowzoru jedynie do wskazania przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych wielkości wynagrodzeń bezosobowych zwiększonych w trakcie prac nad projektem ustawy budżetowej na rok 2014, które pierwotnie ujęte były w rezerwach celowych w ustawie budżetowej na rok 2013.

Zmniejszenie wynagrodzeń bezosobowych w części 17 – Administracja publiczna o 495 tys. zł związane jest z wejściem w życie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz. U. z 2013 r. poz. 829), która wprowadziła zmiany m.in. w art. 41 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287, z późn. zm.). Zgodnie z przedmiotowymi przepisami koszty przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego dla osób ubiegających się o nadanie uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii, w tym wynagrodzenia członków komisji kwalifikacyjnej do spraw uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii, finansowane są ze środków Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym. W ujętym w ustawie budżetowej na rok 2014 planie finansowym Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym wydatki na wynagrodzenia osobowe zostały określone w wysokości 495 tys. zł (art. 14 ust. 5 projektu ustawy).

W odniesieniu do Narodowego Centrum Badań i Rozwoju oraz Narodowego Centrum Nauki proponuje się wprowadzenie ograniczenia możliwości wzrostu środków na wynagrodzenia do poziomu ustalonego w planach finansowych ww. agencji wykonawczych, stanowiących załącznik do ustawy budżetowej na rok 2014. Wysokość wynagrodzeń w tych agencjach przewyższa poziom z roku poprzedniego, co wynika z dostosowania wielkości wydatków na wynagrodzenia do zakresu zadań wykonywanych przez ww. centra (art. 16 i art. 17 projektu ustawy).

W planie finansowym Narodowego Funduszu Zdrowia na 2014 r., o którym mowa w art. 121 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.), wartość kosztów wynagrodzeń i wynagrodzeń bezosobowych na rok 2014 ustalono na poziomie określonym w planie finansowym Funduszu na rok 2013 z uwzględnieniem środków wynikających m.in. z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2012 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. poz. 1016), tzw. „ustawy e-Wuś” oraz środków, jakie NFZ przewiduje otrzymać z tytułu dotacji na realizację projektu z udziałem środków unijnych, tj. na realizację projektu „Akademia NFZ”.

Ponadto w planie finansowym NFZ na rok 2014 utworzono rezerwę, w której ujęte zostały środki na wynagrodzenia wraz z opłacanymi przez pracodawcę składkami na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy z tytułu realizacji w 2014 r. przez NFZ zadań wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2011, s. 45). Wysokość rezerwy odpowiada maksymalnemu limitowi ww. wynagrodzeń wraz z pochodnymi i wynosi 5.248 tys. zł. Jednak środki te w związku z realizacją zadań wynikających z dyrektywy zostaną – w drodze stosownej zmiany planu finansowego – przesunięte z wyżej wskazanej rezerwy do właściwych pozycji planu finansowego, w tym do pozycji „wynagrodzenia”.

W związku z tym przepis art. 18 ustalający maksymalny limit wynagrodzeń oraz wynagrodzeń bezosobowych w 2014 r. w NFZ odnosi się do planu, o którym mowa w art. 121 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz do wynagrodzeń związanych z realizacją zadań wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej.

Niepodwyższenie w roku 2014 wynagrodzeń w jednostkach i podmiotach sektora finansów publicznych nie powinno powodować odpływu kadry, bowiem mrożony jest fundusz wynagrodzeń danej jednostki, a nie indywidualne wynagrodzenia.

II. Zmiany związane z Funduszem Pracy (art. 2, art. 6, art. 8, art. 21, art. 22 i art. 23)

Zgodnie z art. 108 ust. 1e ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674, z późn. zm.), staże podyplomowe oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarek i położnych w roku 2013 finansowane są ze środków Funduszu Pracy (analogicznie jak w latach 2009–2012). W celu umożliwienia kontynuowania ww. staży i szkoleń oraz finansowania ich ze środków Funduszu Pracy w 2014 r. należało wprowadzić zmiany w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. Nr 174, poz. 1039, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634, z późn. zm.). W roku 2014 w planie finansowym Funduszu Pracy przeznaczono na ten cel kwotę 835,3 mln zł (przy jednoczesnym zwiększeniu wydatków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu o kwotę 318.950 tys. zł).

Tryb przekazywania środków Funduszu Pracy z przeznaczeniem na staże podyplomowe, szkolenia specjalizacyjne lekarzy i lekarzy dentystów oraz specjalizacje pielęgniarek i położnych będzie regulował art. 22 projektu ustawy.

W art. 23 projektu ustawy przewiduje się umożliwienie w roku 2014 za zgodą Ministra Finansów dokonywania przesunięć wydatków Funduszu Pracy z zadań realizowanych ze środków Unii Europejskiej na zadania realizowane bez udziału tych środków.

III. Zmiany związane z PFRON-em (art. 3)

Projektowana zmiana, zaproponowana przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej, polega na uniezależnieniu wysokości miesięcznego dofinansowania do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę. Dofinansowanie będzie przysługiwać w kwocie 480 zł, 960 zł lub 1920 zł, w zależności od stopnia niepełnosprawności pracownika.

Kwotę dofinansowania zwiększa się o 640 zł w przypadku osób niepełnosprawnych, w stosunku do których orzeczono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, całościowe zaburzenia rozwojowe lub epilepsję oraz niewidomych.

Kwoty te zostały ustalone w oparciu o kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę za 2013 rok w wysokości 1600 zł. Uniezależnienie wysokości dofinansowania od kwoty minimalnego wynagrodzenia gwarantuje stabilność systemu, a jednocześnie pozwoli na dokonywanie zmian kwoty dofinansowania bez konieczności zmiany wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, stanowiącej podstawę wyliczenia. Projektowana zmiana zakłada zrównanie kwoty udzielanego wsparcia na otwartym i chronionym rynku pracy.

IV. Zmiany w zakresie podatku akcyzowego od alkoholu etylowego, wyrobów tytoniowych i suszu tytoniowego (art. 7)

W celu realizacji założeń budżetowych oraz prowadzonej polityki prozdrowotnej zaproponowano podwyższenie stawek podatku akcyzowego na rok 2014 na:

1) alkohol etylowy

- z kwoty 4960,00 zł/hl 100% vol. do kwoty 5704,00 zł/hl 100% vol., tj. podwyżka o 15%, przy założeniu ok. 3% spadku sprzedaży w stosunku do roku 2012.

Szacuje się, że wzrost akcyzy w takiej wysokości przyniesie ok. 780 mln zł dodatkowych wpływów do budżetu państwa w stosunku do uzyskanych wpływów w 2012 r.

Wzrost stawki podatku akcyzowego może oznaczać wzrost ceny półlitrowej butelki wyrobu spirytusowego o mocy 40% o ok. 1,50 zł (z VAT-em ok. 1,80 zł),

2) wyroby tytoniowe

- podwyżka o 5%, w oparciu o poziom szacowanej średniej ważonej ceny detalicznej na papierosy za rok 2013.

Podwyższenie stawki akcyzy na wyroby tytoniowe podyktowane jest m.in. koniecznością osiągnięcia od stycznia 2018 r. unijnego minimum podatkowego wprowadzonego dyrektywą Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz. Urz. UE L 176 z 05.07.2011, s. 24), które wynosi co najmniej 60% średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji, przy czym podatek ten wynosi nie mniej niż 90 euro na 1000 sztuk, od wszystkich papierosów.

Jest również konsekwencją prowadzonej polityki prozdrowotnej wynikającej m.in. z zaleceń WHO oraz postanowień ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55, z późn. zm.). Obligują one Radę Ministrów do ustalania programu określającego politykę zdrowotną, społeczną i ekonomiczną, zmierzającą do zmniejszenia używania wyrobów tytoniowych.

Zakłada się, że podwyższenie stawek akcyzy na wyroby tytoniowe będzie miało pozytywny wpływ na dochody budżetu państwa, mimo założonego spadku sprzedaży tych wyrobów. Spodziewany w 2014 r. spadek sprzedaży wyrobów tytoniowych (głównie papierosów) będzie spowodowany odchodzeniem od palenia tytoniu lub zastępowania go alternatywnie coraz popularniejszymi e-papierosami.

Szacuje się, że wzrost stawki akcyzy może skutkować wzrostem ceny detalicznej paczki papierosów (20 sztuk) średnio o ok. 1 zł,

3) susz tytoniowy

- podwyżka o 5%, w oparciu o wysokość stawki w roku 2013.

Proponowana podwyżka ma na celu zachowanie właściwych relacji między opodatkowaniem akcyzą suszu tytoniowego i wyrobów tytoniowych.

Wprowadzenie od dnia 1 stycznia 2013 r. regulacji dotyczącej opodatkowania suszu tytoniowego zapobiegło powstaniu nielegalnego rynku obrotu liśćmi tytoniowymi bez podatku akcyzowego.

W ciągu roku jednak zauważono niepokojącą tendencję wprowadzania na rynek tytoniu z dużą zawartością wilgoci określanego jako mokry, który mimo interpretacji Ministerstwa Finansów wprowadzany jest na rynek bez podatku akcyzowego i nieoznaczony znakami akcyzy.

Z uwagi na fakt, iż brak opodatkowania akcyzą suszu o dużej wilgotności potwierdzają wyroki sądów, istnieje pilna potrzeba doprecyzowania przepisu w taki sposób, aby poziom wilgotności nie decydował o tym, czy tytoń podlega opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, czy nie.

Ponadto zmiana w art. 7 pkt 3 dotycząca art. 99a ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym jest merytorycznie związana ze zmianami dotyczącymi stawek na susz tytoniowy. Stanowi ona pilną reakcję na patologie występujące na

ryнку w obrocie suszem tytoniowym. Ponadto należy wskazać, że kwestia opodatkowania akcyzą suszu tytoniowego została uregulowana całościowo zmianą zawartą w ustawie z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej. Zaproponowane zmiany są integralnie związane z wykonaniem budżetu państwa na rok 2014. Dodatkowe wpływy budżetowe wynikające z podwyższenia stawek podatku akcyzowego na susz tytoniowy umożliwią bowiem realizację przyjętych założeń budżetowych. Proponowana zmiana pozwoli na zachowanie właściwych relacji opodatkowania akcyzą suszu tytoniowego w stosunku do wyrobów tytoniowych. Projektowane rozwiązania wpisują się także w finansowaną ze środków budżetowych politykę prozdrowotną zmierzającą do zmniejszenia używania wyrobów tytoniowych oraz redukcję następstw ich spożywania. Podkreślenia wymaga również czasowy – ograniczony praktycznie do roku 2014 – charakter zgłaszanych rozwiązań. Sukcesywne, coroczne podwyżki stawek podatku akcyzowego wynikają w dużej mierze ze zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej wobec Unii Europejskiej, tj. konieczności osiągnięcia do dnia 31 grudnia 2017 r. wyższego unijnego minimum podatkowego na papierosy, wprowadzonego dyrektywą Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych oraz z zaleceń WHO. Również uzupełnienie definicji suszu tytoniowego jest bezpośrednio związane z założonymi wpływami z tytułu podatku akcyzowego od wyrobów tytoniowych na rok 2014. Bez tej zmiany, z uwagi na „ucieczkę” podatników akcyzy w tzw. „mokry tytoń”, założone na rok 2014 wpływy nie zostaną osiągnięte. Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, proponowane w projekcie przepisy w zakresie zmiany ustawy o podatku akcyzowym dotyczące zarówno stawek, jak i definicji są bezpośrednio związane z wykonaniem budżetu państwa w roku 2014.

V. Zmiany związane ze świadczeniami dla nauczycieli oraz pracowników uczelni publicznych (art. 9, art. 10 i art. 11)

Zgodnie z postanowieniami art. 70a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.) w budżetach organów prowadzących szkoły, w budżetach wojewodów oraz w budżecie ministra

właściwego do spraw oświaty i wychowania wyodrębnia się środki na doskonalenie zawodowe nauczycieli, i tak odpowiednio:

- 1) w budżecie organów prowadzących szkoły – 1% planowanych rocznych środków na wynagrodzenia osobowe nauczycieli,
- 2) budżetach wojewodów – 5000 średnich wynagrodzeń nauczyciela stażysty, z przeznaczeniem na wspieranie na obszarze województwa doskonalenia zawodowego nauczycieli,
- 3) w budżecie ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania – 5000 średnich wynagrodzeń nauczyciela stażysty na realizację ogólnokrajowych zadań w tym obszarze.

Z doświadczeń ostatnich kilku lat wynika, że środki planowane na ten cel, szczególnie w budżetach wojewodów oraz w budżecie Ministra Edukacji Narodowej, były niewykorzystywane, a w przypadku wojewodów planowane w niższych wysokościach niż wynika to z obowiązujących przepisów. Praktyka ta była skutkiem tego, że na doskonalenie zawodowe nauczycieli dysponenci pozyskują środki unijne i te w pierwszej kolejności wydatkują. W szczególności w budżetach wojewodów faktyczne wykonane wydatki na doskonalenie były dwukrotnie niższe niż wynikające z obowiązujących przepisów.

W związku z powyższym proponuje się, aby w roku 2014, analogicznie jak w roku 2013, wprowadzić przepis (art. 9 projektu ustawy), który umożliwi elastyczne planowanie środków na doskonalenie zawodowe nauczycieli. Określenie maksymalnej wysokości rocznych środków na doskonalenie zawodowe nauczycieli, w odniesieniu do poziomu dotychczasowych sztywnych kwot, pozwoli na urealnienie planowania środków na ten cel.

Wprowadzenie powyższej zmiany nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Powstałe w wyniku zaplanowania niższej kwoty na doskonalenie zawodowe nauczycieli oszczędności w budżetach organów prowadzących szkoły, w budżetach wojewodów oraz w budżecie ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania będą mogły być racjonalnie wykorzystane na inne potrzeby w zakresie oświaty.

Z kolei zgodnie z postanowieniami art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela corocznie dokonuje się odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli w wysokości ustalonej jako iloczyn planowanej liczby

nauczycieli w przeliczeniu na pełny wymiar zajęć i 110% kwoty bazowej stanowiącej podstawę wyliczania średnich wynagrodzeń nauczycieli w dniu 1 stycznia danego roku.

W związku z powyższym proponuje się (art. 10 projektu ustawy), aby w roku 2014, analogicznie jak w roku 2013, wprowadzić przepis, iż odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli dokonywany jest w oparciu o kwotę bazową z dnia 1 stycznia 2012 r.

Zgodnie z art. 157 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.), dla pracowników uczelni publicznych tworzy się odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w wysokości 6,5% planowanych przez uczelnię rocznych wynagrodzeń osobowych. Powiązanie sposobu naliczania ww. odpisu z wysokością wynagrodzeń powoduje automatyczny wzrost wydatków na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych wynikający z podniesienia płac pracowników publicznych szkół wyższych.

Obecna sytuacja finansów publicznych uzasadnia, analogicznie jak w przypadku pracowników sfery budżetowej i w przypadku nauczycieli zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowych, zastosowanie rozwiązania polegającego na „zamrożeniu” wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych również w odniesieniu do pracowników uczelni publicznych. Proponowana zmiana (art. 11 projektu ustawy) spowoduje, że w roku 2014 wysokość odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla ww. grupy zawodowej co do zasady utrzyma się na poziomie roku 2013, przy czym w uczelniach, w których fundusz wynagrodzeń ulegnie zmniejszeniu z tytułu ograniczenia zatrudnienia, odpisy będą dokonywane w niższej wysokości.

VI. Zmiana dotycząca Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej (art. 26)

W art. 26 ust. 1 projektu ustawy proponuje się wprowadzenie rozwiązania umożliwiającego w roku 2014 dofinansowanie zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej do udziału we współzawodnictwie międzynarodowym w sportach olimpijskich i nieolimpijskich ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, utworzonego na podstawie ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm).

W art. 26 ust. 2 projektu ustawy proponuje się umożliwienie wydania rozporządzenia określającego szczegółowe warunki uzyskiwania dofinansowania realizacji ww. zadań, tryb składania wniosków oraz przekazywania środków z uwzględnieniem racjonalności i ciągłości finansowania zadań.

VII. Zmiana dotycząca planu finansowego Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa (art. 27)

W art. 27 projektu ustawy proponuje się wprowadzenie w roku 2014 obostrzenia w zakresie zmian w planie finansowym Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa. Biorąc pod uwagę, że w planie finansowym Zasobu określana jest wysokość wpłaty do budżetu państwa, każda zmiana w planie finansowym, w konsekwencji której mogłoby nastąpić zmniejszenie wpłat przekazywanych do budżetu państwa, wymaga akceptacji ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Wpłaty Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa do budżetu w roku 2014 mają wynieść 1.509.200 tys. zł.

VIII. Zmiany związane z finansowaniem zadań przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (art. 28)

Polska jako członek Konwencji ESA jest zobowiązana do zapłaty składki członkowskiej. Udział w Konwencji ESA pozwoli na realizację zadań m.in. służących rozwojowi technik satelitarnych w zastosowaniu do badań klimatu oraz nadzoru morskiego, a także poszerzenie wiedzy w dziedzinie czystych technologii napędowych i optymalizację źródeł energii oraz zastosowanie obserwacji satelitarnych w zakresie monitorowania i zarządzania środowiskiem.

Powyższe cele wpisują się w zakres zadań finansowanych przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (art. 400a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.). W związku z tym proponuje się w roku 2014 sfinansowanie omawianych składek w części dotyczącej Ministra Środowiska ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w ramach środków zaplanowanych na realizację zadań w planie finansowym na rok 2014.

Przynależność Polski do organizacji międzynarodowych, na rzecz których składki regulowane są z budżetu Ministra Środowiska, wiąże się z realizacją przez Ministra Środowiska jego zadań z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej,

związanych z wypełnieniem zobowiązań wynikających z porozumień międzynarodowych oraz współpracy międzynarodowej w tym obszarze. W związku z tym, że zadania te wpisują się również w zadania finansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, proponuje się w roku 2014 uzupełnienie wydatków na przedmiotowe składki do organizacji międzynarodowych ze środków Funduszu.

IX. Zmiana dotycząca ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (art. 29)

Zgodnie z art. 37a ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1164), wydatki związane z działaniami, o których mowa w art. 37a ust. 1 tej ustawy (mającymi na celu wsparcie rynku biopaliw), ustala się w ustawie budżetowej w wysokości 1,5% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych. W art. 29 projektowanej ustawy proponuje się wprowadzenie przepisu, który będzie obowiązywał w roku 2014, przewidującego obniżenie środków określonych w ustawie budżetowej (w rezerwie celowej) na wsparcie rynku biopaliw z 1,5% do 0,5% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych, co w wymiarze finansowym opiewa na kwotę 132.067 tys. zł. Należy zauważyć, że szczegółowe warunki, sposób i tryb przyznawania dofinansowania w zakresie biopaliw określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2013 r. w sprawie szczegółowych warunków, sposobu i trybu przyznawania dofinansowania na realizację działań związanych z wytwarzaniem biokomponentów, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych i wykorzystaniem ich w transporcie (Dz. U. z 2013 r. poz. 609). Część przewidzianych w tym rozporządzeniu dofinansowań przeznaczonych na rozwój rynku biopaliw, stanowiących pomoc de minimis, nie będzie przyznawanych po dniu 31 grudnia 2013 r. Jedno z dofinansowań (pomoc dla wytwórców biokomponentów oraz producentów paliw) stanowi natomiast pomoc publiczną i może być przyznane jedynie w okresie obowiązywania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności tej pomocy ze wspólnym rynkiem. Procedura notyfikacji programu pomocowego w tym zakresie nie została jeszcze wszczęta. Dodatkowo na obecnym etapie dokonanie notyfikacji przedmiotowego programu pomocowego jest przedwczesne z uwagi na toczące się prace nad zmianą dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł

odnawialnych oraz konieczność dostosowania do obowiązujących przepisów powyższej dyrektywy ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2013 r. Z uwagi na powyższe, przewidywane zmniejszenie wysokości dofinansowania rynku biopaliw w 2014 r. nie wpłynie negatywnie na rozwój tego rynku.

- X. Zmiana dotycząca wsparcia przez Ministra Sportu i Turystyki działań miasta Krakowa związanych ze staraniem się o przyznanie organizacji XXIV Zimowych Igrzysk Olimpijskich i XIII Zimowych Igrzysk Paraolimpijskich w 2022 roku (art. 31)

Przepis art. 31 projektu ustawy umożliwi w roku 2014 ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej przekazanie miastu Kraków dotacji celowej w kwocie do 12.772 tys. zł na dofinansowanie zadania własnego z zakresu kultury fizycznej, związanego z ubieganiem się przez miasto Kraków, wspólnie z regionem tatrzańskim po stronie polskiej i słowackiej, o przyznanie roli gospodarza XXIV Zimowych Igrzysk Olimpijskich i XIII Zimowych Igrzysk Paraolimpijskich w 2022 roku (dalej „ZIO 2022”), w fazie aplikacji oraz fazie kandydatury.

W dniu 23 lipca 2013 r. Rada Ministrów zapoznała się z przedstawioną przez Ministra Sportu i Turystyki Informacją dotyczącą ubiegania się o przyznanie miastu Kraków, wspólnie z regionem tatrzańskim po stronie polskiej i słowackiej, roli gospodarza Zimowych Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpijskich w roku 2022. W dokumencie tym zaprezentowany został wstępny projekt budżetu konkursowego, budżetu Komitetu Organizacyjnego Igrzysk (KOIO) oraz inwestycyjnego w obszarach infrastruktury sportowej, pozasportowej, transportowej oraz ochrony środowiska tego przedsięwzięcia.

Dodany przepis będzie stanowił wyraźną podstawę udzielenia dotacji celowej dla miasta Kraków, co uprości przekazanie środków budżetu państwa na to zadanie. Z uwagi na fakt, że działania miasta Krakowa są w trakcie realizacji, konieczne jest sprawne udzielenie wsparcia finansowego na realizację fazy aplikacji oraz fazy kandydatury ubiegania się o organizację ZIO 2022.

XI. Zmiana w obszarze ustawy o finansach publicznych (art. 32)

Regulacja art. 32 projektu ustawy ma wpływ na prezentowanie danych w poszczególnych załącznikach projektu ustawy budżetowej środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej w zakresie Perspektywy Finansowej UE 2014–2020. Wyłączenie stosowania art. 119 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 2, art. 121 oraz art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. b i c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, określonych w odniesieniu do programów i projektów finansowanych w ramach Perspektywy Finansowej UE 2014–2020, wynika z faktu, że aktualnie nie zostały podjęte jeszcze ostateczne ustalenia dotyczące podziału kwot zobowiązań Komisji Europejskiej dla Perspektywy Finansowej 2014–2020, sposobów wdrażania projektów oraz ostatecznego kształtu programów operacyjnych. Ponadto jest spowodowane brakiem ostatecznych rozstrzygnięć w Unii Europejskiej w zakresie poziomów wsparcia WPR w latach 2014–2020 oraz maksymalnego poziomu realokacji środków z II filara na płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego, co skutkuje brakiem możliwości prawidłowego prezentowania kwot wydatków i dochodów budżetu środków europejskich oraz budżetu krajowego na współfinansowanie zadań WPR w latach 2015–2020. W związku z powyższym zasadne jest jednorazowe wyłączenie z obowiązku prezentacji w załącznikach do ustawy budżetowej ww. wartości w odniesieniu do lat 2015 i 2016 dla WPR.

Zmiany zaproponowane w ustawie o budżecie nie podlegają notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowane zmiany nie wymagają także przedstawienia instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia, bowiem w przepisach Unii Europejskiej obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie określono takiego wymogu, zatem nie występują przesłanki, o których mowa w § 12a Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Zgodność projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej
Niniejszy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W trybie ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy wniosły następujące podmioty, w kolejności:

- 1) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe B.J.B. Sp. z o.o.,
- 2) Firma Handlowa Mariusz Kawa,
- 3) Imperial Tobacco Polska S.A.,
- 4) Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjne „Polski Tytoń” S.A.,
- 5) Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego,
- 6) Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu,
- 7) Federacja Związków Zawodowych Pracowników Przemysłu Tytoniowego w Polsce,
- 8) JTI Polska Sp. z o.o.,
- 9) WZZ „Sierpień 80” w Imperial Tobacco Polska Manufacturing S.A.,
- 10) Philip Morris Polska Distribution Sp. z o.o.,
- 11) Okręgowy Związek Plantatorów Tytoniu w Augustowie,
- 12) Imperial Tobacco Polska Manufacturing S.A.,
- 13) British American Tobacco Polska Trading Sp. z o.o.,
- 14) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 15) Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego,
- 16) Polska Izba Handlu.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Projektowane regulacje oddziaływać będą na osoby zatrudnione w jednostkach sektora finansów publicznych oraz na osoby objęte przepisami ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, a także na jednostki samorządu terytorialnego.

Przepisy art. 3 projektu ustawy będą miały wpływ na wysokość dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych udzielanego ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Dofinansowanie będzie przysługiwać w kwocie 480 zł, 960 zł lub 1920 zł, w zależności od stopnia niepełnosprawności pracownika. Kwotę dofinansowania zwiększa się o 640 zł w przypadku osób niepełnosprawnych, w stosunku do których orzeczono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, całościowe zaburzenia rozwojowe lub epilepsję oraz niewidomych.

Z kolei projektowane zmiany dotyczące opodatkowania akcyzą (art. 7 projektu ustawy) oddziaływać będą bezpośrednio na producentów, importerów, nabywców wewnątrzspółnotowych i przedsiębiorców uczestniczących w obrocie alkoholem etylowym, wyrobami tytoniowymi oraz suszem tytoniowym. Skutki podwyżek odczują również konsumenci tych wyrobów.

Podwyższenie stawek podatku akcyzowego generować będzie konieczność przekazania przez podmioty uczestniczące w obrocie wyrobami akcyzowymi (podatników) wyższej kwoty akcyzy do budżetu. Dodatkowo należy podkreślić, iż ze względu na cenotwórczy charakter podatku akcyzowego, należy liczyć się ze zwiększonymi wydatkami ponoszonymi przez konsumentów przedmiotowych wyrobów, co może wpłynąć na ograniczenie spożycia tych wyrobów. Ceny detaliczne alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych należą do kategorii cen umownych, tj. ustalanych nie administracyjnie lecz przez producentów, nabywców wewnątrzspółnotowych i importerów na podstawie mechanizmów rynkowych. Na poziom cen detalicznych ma wpływ polityka cenowa prowadzona przez firmy branży tytoniowej i alkoholowej, która uzależniona jest również od pozycji rynkowej danej firmy w kraju. Przy kształtowaniu poziomu cen na przedmiotowe wyroby brana jest pod uwagę siła nabywcza i kondycja obu branż. Mnogość

i złożoność czynników warunkujących wysokość cen wyrobów akcyzowych, zwłaszcza tych pozostających po stronie producentów i podmiotów biorących udział w ich obrocie handlowym, utrudniają precyzyjne określenie poziomu cen. Ostateczna jednakże weryfikacja przyjętego poziomu cen wyrobów odbywa się na poziomie konsumenta, zatem producenci i podmioty uczestniczące w obrocie tymi wyrobami biorą pod uwagę również element akceptacji tych cen przez konsumentów.

Przepisy art. 13 i art. 15 projektu ustawy będą miały wpływ na jednostki sektora finansów publicznych, w których wynagrodzenia finansowane są w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o finansach publicznych.

Przepis art. 32 oddziałuje na Ministra Finansów jako organ odpowiedzialny za przygotowanie załączników do ustawy budżetowej na rok 2014, jak również instytucje zarządzające programami finansowanymi z budżetu Unii Europejskiej w ramach Perspektywy Finansowej 2014–2020. Ponadto wskazany przepis wpłynie bezpośrednio na jednostki realizujące projekty, które w roku 2014 będą mogły dokonywać wydatków w ramach Perspektywy Finansowej 2014–2020, mimo niezatwierdzenia przez Komisję Europejską programów operacyjnych.

II. Wyniki konsultacji

W toku konsultacji projekt regulacji został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) Rządowego Centrum Legislacji (www.rcl.gov.pl) – zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

Ponadto informacja o zamieszczeniu projektu ustawy w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji została przekazana następującym podmiotom: Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych – Lewiatan, Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej, Związkowi Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Związkowi Nauczycielstwa Polskiego, Polskiej Radzie Biznesu, Krajowej Izbie Gospodarczej, Krajowej Izbie Doradców Podatkowych, Krajowej Radzie Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych, Krajowemu Stowarzyszeniu Przemysłu Tytoniowego, Polskiemu Stowarzyszeniu Przemysłu Tytoniowego,

Polskiemu Związkowi Plantatorów Tytoniu, Krajowemu Związkowi Plantatorów Tytoniu, Związkowi Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy.

W toku przeprowadzonych konsultacji uwagi do projektu ustawy w zakresie akcyzy od wyrobów tytoniowych zgłosili w następującej kolejności: Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe B.J.B. Sp. z o.o. (dalej BJB), Firma Handlowa Mariusz Kawa (dalej M. Kawa), Imperial Tobacco Polska S.A., Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjne „Polski Tytoń”, Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego (dalej KSPT), Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu (dalej KZPT), Federacja Związków Zawodowych Pracowników Przemysłu Tytoniowego w Polsce, JTI Polska Sp. z o.o. (dalej JTI), Konfederacja Lewiatan, Business Centre Club (dalej BCC), Krajowa Izba Gospodarcza (dalej KIG), Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej (dalej Pracodawcy RP), WZZ „Sierpień 80” w Imperial Tobacco Polska Manufacturing S.A., Polski Związek Plantatorów Tytoniu (dalej PZPT), Philip Morris Distribution Sp. z o.o. (dalej Philip Morris), Okręgowy Związek Plantatorów Tytoniu w Augustowie, Imperial Tobacco Polska Manufacturing S.A., British American Tobacco Polska Trading Sp. z o.o. (dalej BAT), Związek Przedsiębiorców i Pracodawców (dalej ZPiP), Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego oraz Polska Izba Handlu (dalej PIH).

Propozycja doprecyzowania definicji suszu tytoniowego zyskała poparcie większości podmiotów zgłaszających uwagi, tj.: JTI, KZPT, BJB, M. Kawa, BCC, Konfederacji Lewiatan, Imperial Tobacco Polska S.A., BAT, Federacji Związków Zawodowych Pracowników Przemysłu Tytoniowego w Polsce, WZZ „Sierpień 80” w Imperial Tobacco Polska Manufacturing S.A., Związku Przedsiębiorców i Pracodawców, Okręgowego Związku Plantatorów Tytoniu, Polskiego Związku Plantatorów Tytoniu, Philip Morris, Imperial Tobacco Polska Manufacturing S.A. w Radomiu, Polskiego Stowarzyszenia Przemysłu Tytoniowego, KSPT oraz PIH.

PZPT zaproponował dalsze doprecyzowanie ww. definicji, tak aby nie został uznany za susz tytoniowy tytoń w fazie jego uprawy (tj. przed zbiorem).

Z kolei zarówno KSPT, jak i Philip Morris zaproponowały rozszerzenie definicji suszu tytoniowego, tak aby za susz tytoniowy uznać, bez względu na wilgotność, tytoń niebędący jeszcze wyrobem tytoniowym, a także inne wyroby zawierające w swoim składzie susz tytoniowy.

W odniesieniu do definicji suszu tytoniowego została częściowo uwzględniona uwaga PZPT.

Przeciwnie zakładanej skali podwyższenia stawki akcyzy na wyroby tytoniowe były: KSPT, PHP „Polski Tytoń”, Konfederacja Lewiatan, JTI, KZPT, KIG, BJB, M. Kawa, BCC, Imperial Tobacco Polska S.A., Federacja Związków Zawodowych Pracowników Przemysłu Tytoniowego w Polsce, WZZ „Sierpień 80” w Imperial Tobacco Polska Manufacturing S.A, BAT, Okręgowy Związek Plantatorów Tytoniu, Pracodawcy RP, Imperial Tobacco Polska Manufacturing S.A. w Radomiu, Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego oraz PIH.

BAT zaproponował stworzenie i uwzględnienie w przepisach ustawy podwyżek akcyzy do roku 2018, co nie jest możliwe do wprowadzenia, chociażby ze względów budżetowych.

PZPT i ZPiP wystąpiły z postulatem niepodnoszenia stawek akcyzy na wyroby tytoniowe na rok 2014 i utrzymania stawek podatku akcyzowego na te wyroby na poziomie roku 2013.

Ponadto, zdaniem PZPT, utrzymanie obecnego poziomu opodatkowania akcyzą wyrobów tytoniowych (papierosów i tytoniu do palenia) powinno być związane ze zmianą struktury akcyzy, polegającej na wzroście stawki kwotowej przy jednoczesnym obniżeniu stawki procentowej.

Również Philip Morris opowiedziała się za obniżeniem poziomu stawki procentowej podatku akcyzowego do poziomu mieszczącego się w przedziale 1–10% na papierosy i tytoń do palenia, przy jednoczesnym podwyższeniu stawki kwotowej. Dodatkowo wystąpiła z postulatem utrzymania dotychczasowego opodatkowania podatkiem akcyzowym tytoniu do palenia. Za utrzymaniem dotychczasowego opodatkowania akcyzą tytoniu do palenia opowiedziało się PSPT. Ze względu na konieczność prowadzenia określonej polityki budżetowej i prozdrowotnej nie jest obecnie możliwe pozostawienie bez zmian stawek podatku akcyzowego na wyroby tytoniowe. Dokonując oceny wyboru relacji między stawką kwotową i procentową opodatkowania akcyzą wyrobów tytoniowych, wzięto pod uwagę, że system oparty na podnoszeniu stawki kwotowej, przy pozostawieniu wysokości stawki procentowej na poziomie 31,41%, zapewnia równomierność podnoszenia wszystkich cen detalicznych papierosów oraz tytoniu do palenia, bez względu na segment cenowy, w którym się znajdują. System taki wprowadzi

równomierny wzrost cen detalicznych dla wszystkich poziomów cenowych tych wyrobów. Zapobiegnie to sytuacji nierównomiernego wpływu podwyższenia stawek podatku akcyzowego na poszczególne segmenty cenowe wyrobów tytoniowych i zrealizuje cel społeczny przez równomierne obciążenie podwyżką zarówno tanich, jak i drogich wyrobów tytoniowych. Podkreślenia wymaga, że pozostałe podmioty, które zgłosiły swoje opinie do projektu ustawy, poparły przyjętą dla wyrobów tytoniowych strukturę opodatkowania akcyzą.

Jako jeden z argumentów przemawiających za niższym podwyższeniem stawek akcyzy na wyroby tytoniowe wskazywano wzrost „szarej strefy” w obrocie wyrobami tytoniowymi. Oczywiście należy mieć świadomość, że wyższe ceny legalnie sprzedawanych wyrobów tytoniowych stanowią większą pokusę dla realizacji nieopodatkowanych zysków z tytułu przemytu i nielegalnej produkcji tych wyrobów. Z całą pewnością duży wpływ na zagrożenie ze strony „szarej strefy” mają relatywnie niskie ceny wyrobów tytoniowych w państwach ościennych, szczególnie na Białorusi, Ukrainie i w Rosji.

Ponadto BJB i M. Kawa podniosły w swoich uwagach argument wpływu podwyższenia stawek akcyzy na wyroby tytoniowe na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Nie można zgodzić się z tego rodzaju zastrzeżeniami, bowiem podwyższenie stawek akcyzy dotyczy wszystkich podmiotów gospodarczych branży tytoniowej w jednakowym stopniu. Z pewnością należy liczyć się z pewnym spadkiem sprzedaży, co zostało omówione w uzasadnieniu projektu ustawy, jednak jest to efekt uwzględniany w prowadzonej konsekwentnie przez rząd polityce społecznej i prozdrowotnej.

Podatek akcyzowy od papierosów liczony w systemie mieszanym składa się ze stawki kwotowej od 1000 szt. papierosów i stałej stawki procentowej w wysokości 31,41% liczonej od ceny detalicznej wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym.

W przypadku papierosów podwyższenie stawek akcyzy ogółem o 5% w oparciu o wysokość średniej ważonej ceny detalicznej na papierosy za rok 2013, przyjętej na poziomie 11,92 zł/20 szt., wymaga podwyższenia stawki kwotowej z dotychczasowego poziomu 188,00 zł/1000 szt. do wysokości 206,76 zł/1000 szt., przy niezminionej stawce procentowej 31,41%.

Wzrost obciążenia akcyzą ponad wskazane 5% zależy wyłącznie od cen detalicznych ustalanych przez przedsiębiorców.

Odnosząc się do kwestii dotyczącej „szarej strefy”, należy zauważyć, iż każda podwyżka akcyzy na wyroby tytoniowe, przyczyniająca się do wzrostu cen detalicznych legalnych wyrobów tytoniowych, wpływa na pewną opłacalność przemytu oraz nielegalnej produkcji i obrotu wyrobami tytoniowymi. Pochodzące bowiem z nielegalnych źródeł wyroby tytoniowe nie są obciążone żadnymi należnościami celnymi i podatkowymi.

Niemniej jednak Służba Celna stale monitoruje obrót wyrobami tytoniowymi oraz podejmuje inicjatywy i działania ukierunkowane na przeciwdziałanie niepożądanym zjawiskom w obszarze wyrobów tytoniowych.

Należy podkreślić, że ujawnienia nielegalnych wyrobów tytoniowych dokonywane w ostatnich latach przez Służbę Celną stanowią dominującą część ujawnień dokonywanych przez polskie służby państwowe. W przypadku nielegalnych papierosów, procentowy udział ujawnień dokonanych przez Służbę Celną w porównaniu do innych służb państwowych wyniósł: w latach 2009 i 2010 – 77%, w 2011 r. – 74,5%, a w 2012 r. – 73%. Natomiast w przypadku nielegalnego tytoniu udział ten kształtował się następująco: w 2009 r. – 88,5%, w 2010 r. – 78%, w 2011 r. – 48%, a w 2012 r. – 78%. Na zanotowany w 2011 r. spadek udziału Służby Celnej w ujawnieniach tytoniu wpłynęły działania Policji związane z likwidacją nielegalnych wytwórni papierosów i tytoniu do palenia.

Ponadto o skuteczności działań podejmowanych m.in. przez Służbę Celną w zakresie zwalczania „szarej strefy” w obszarze wyrobów tytoniowych może świadczyć wielkość wskaźnika procentowego udziału nielegalnych papierosów w krajowym rynku tytoniowym. Według dostępnych wyników badań rynkowych, wykonywanych pod kontrolą Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) przez KPMG (międzynarodowa sieć firm audytorsko-doradczych), w 2011 r. wskaźnik ten wyniósł 12,9%, natomiast w 2012 r. – 13,0% i był niższy w porównaniu do innych państw regionu. Należy przy tym zauważyć, że rynek papierosowy w Polsce z roku na rok się zmniejsza, co potwierdza systematycznie malejąca sprzedaż papierosów. Zatem utrzymujący się na niezmiennym poziomie procentowy udział w rynku papierosów nielegalnych wykazuje tendencję malejącą w „szarej strefie”.

Zasygnalizowania wymaga również to, że Służba Celna planuje podjęcie, w pierwszej połowie 2014 r., działań prewencyjnych w obszarze walki z nielegalnym handlem wyrobami tytoniowymi przez podjęcie stałych czynności patrolowo-kontrolnych. Objęte zostaną nimi bazary i targowiska (oraz ich pobliskie rejony) zidentyfikowane jako miejsca największej podaży nielegalnych wyrobów akcyzowych. Sukcesywnie obszar działań patrolowych rozszerzony będzie na kolejne ustalane miejsca detalicznej sprzedaży towarów, od których nie został odprowadzony należny podatek akcyzowy.

W zakresie zmiany opodatkowania akcyzą alkoholu etylowego uwagi zgłosiły: Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy (dalej PPS), Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej (dalej Pracodawcy RP), Sekcja Krajowa Przemysłu Spirytusowego i Drożdżowego NSZZ „Solidarność” (dalej SKPSiD) oraz Polska Izba Handlowa (dalej PIH), podkreślając m.in., że podwyżka nie przyniesie oczekiwanych wpływów budżetowych oraz zwiększy ryzyko rozwoju szarej strefy. Ponadto PPS zarzucił projektowanej zmianie nierówne traktowanie poszczególnych kategorii napojów alkoholowych. Natomiast Pracodawcy RP zakwestionowali stanowisko o prozdrowotnym charakterze zmiany stawki akcyzy na alkohol etylowy. SKPSiD i PIH podniosły kwestię pogorszenia kondycji branży spirytusowej i branż kooperujących z nią pokrewnych, m.in. handlu, a w konsekwencji zagrożenie ryzykiem zmniejszonych wpływów z tytułu podatków dochodowych, VAT i składek ZUS.

Odnosząc się do uwag PPS i Pracodawców PR, należy zauważyć, iż według danych Komisji Europejskiej stawka akcyzy na alkohol etylowy w Polsce w wysokości 1208,08 euro/hl 100% vol. nie należy do najwyższych, kształtuje się bowiem na średnim poziomie. Wyższe stawki akcyzy nałożono na ten wyrób akcyzowy w 14 państwach członkowskich Unii Europejskiej. W okresie dekoniunktury oraz spadku wpływów budżetowych z podatków dochodowych, wpływy z akcyzy, jak również innych podatków pośrednich podlegają mniejszym wahanom. Większa stabilność dochodów budżetowych z tytułu podatków pośrednich wynika z faktu, iż konsumpcja dóbr opodatkowanych akcyzą co do zasady utrzymuje się na pewnym określonym poziomie niezależnie od warunków makroekonomicznych.

Zaproponowane podwyższenie stawki akcyzy – z kwoty 4960,00 zł/hl 100% vol. do kwoty 5704,00 zł/hl 100% vol., tj. o 15%, przyniesie ok. 780 mln zł dodatkowych

wpływów do budżetu państwa w stosunku do uzyskanych wpływów w roku 2012. Szacunek ten oparto na racjonalnych przesłankach uwzględniających zarówno położenie geopolityczne Polski, spowolnienie gospodarcze, jak i istnienie „szarej strefy” w obrocie wyrobami spirytusowymi. Z tych też powodów założono ok. 3% spadek sprzedaży w stosunku do roku 2012.

Wzrost stawki podatku akcyzowego może oznaczać wzrost ceny półlitrowej butelki wyrobu spirytusowego o mocy 40% o ok. 1,50 zł (z VAT-em ok. 1,80 zł), a nie, jak wynika z wyliczeń PPS, o 2 zł.

Stawka akcyzy na napoje spirytusowe nie była zmieniana od dnia 1 stycznia 2009 r., kiedy to podwyższono stawkę akcyzy z 4550,00 zł do 4960,00 zł za 1 hektolitr alkoholu etylowego 100% vol. zawartego w gotowym wyrobie, tj. o 410,00 zł. Z obserwacji rynku wynika, iż ówczesna podwyżka praktycznie nie wpłynęła na ceny detaliczne wyrobów spirytusowych, natomiast ceny detaliczne wysokogatunkowych wyrobów spirytusowych, wódek czy whisky uległy znacznemu obniżeniu. „Wojna cenowa”, która trwa od kilku lat na rynku wódek, w dużym stopniu zatarła różnice między segmentami cenowymi. Według raportu KPMG, przygotowanego na zlecenie Związku Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy, wielkość „szarej strefy” wyrobów spirytusowych w latach 2009–2012 pozostaje na zbliżonym poziomie (niewielki spadek: w 2009 r. – 10%, 2010 r. – 9,6%, 2011 r. – 9,5% i w 2012 r. – 9,5%) legalnego rynku.

W okresie obowiązywania dotychczasowych stawek akcyzy wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych (rok 2009 do roku 2012) wyniósł 114,9% (według danych GUS). Oznacza to spadek realnego obciążenia podatkowego tej grupy wyrobów w ciągu tego okresu.

Nie sposób zgodzić się z uwagą Pracodawców RP, że zmiana nie ma charakteru prozdrowotnego. Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.) zobowiązuje organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego do podejmowania działań zmierzających do ograniczania spożycia napojów alkoholowych oraz zmiany struktury ich spożywania, inicjowania i wspierania przedsięwzięć mających na celu zmianę obyczajów w zakresie sposobu spożywania tych napojów, działania na rzecz trzeźwości w miejscu pracy,

przeciwdziałania powstawaniu i usuwania następstw nadużywania alkoholu, a także wspierania działalności organizacji społecznych i zakładów pracy w tym zakresie.

Powyższa ustawa określa również zadania w zakresie przeciwdziałania alkoholizmowi, które wykonuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, m.in. przez:

- 1) tworzenie warunków sprzyjających realizacji potrzeb, których zaspokajanie motywuje powstrzymanie się od spożywania alkoholu,
- 2) działalność wychowawczą i informacyjną,
- 3) ustalanie odpowiedniego poziomu i właściwej struktury produkcji napojów alkoholowych przeznaczanych do spożycia w kraju,
- 4) ograniczanie dostępności alkoholu.

Należy zauważyć, że art. 10 ww. ustawy zobowiązuje tworzących akty prawne wpływające na strukturę cen napojów alkoholowych do konstruowania przepisów, tak aby służyły ograniczaniu ich spożycia oraz zmianie struktury spożycia na korzyść napojów o niskiej zawartości procentowej alkoholu.

Biorąc pod uwagę negatywne konsekwencje spożywania alkoholu, w tym wypadki, absencję chorobową, niższą wydajność pracy, koszty leczenia i profilaktyki, bilans skutków społeczno-gospodarczych proponowanego podwyższenia stawek akcyzy na alkohol etylowy w skali kraju będzie z pewnością pozytywny. Dlatego też zaproponowano podwyższoną stawkę akcyzy na wyroby spirytusowe.

Dodatkowo należy zauważyć, że koszt 1% alkoholu zawartego w 1 litrze napoju alkoholowego jest najniższy w wyrobach spirytusowych, według cen detalicznych wynosi:

- 1) wódka 40% 0,5 l (cena detal. 22 zł) – 1,10 zł,
- 2) piwo (cena 3,30 zł za puszkę 0,5 l, 5%) – 1,32 zł,
- 3) wino (cena 18 zł za butelkę 0,75 l, 12%) – 2,00 zł.

Podwyższenie stawek akcyzy na wyroby spirytusowe zmniejszy więc różnicę kosztu 1% alkoholu etylowego zawartego w 1 litrze wyrobów spirytusowych w stosunku do wyrobów winiarskich i piwa – w efekcie wpłynie stymulująco na zmianę struktury spożycia napojów alkoholowych.

Ponadto sprzeciw wobec finansowania staży podyplomowych oraz szkoleń specjalistycznych lekarzy, lekarzy dentyków, pielęgniarek i położnych ze środków Funduszu Pracy zgłosili Pracodawcy RP, wskazując m.in., że zasoby pieniężne

funduszy celowych, które mają zapewnione odrębne źródło finansowania z tytułu składek, powinny być przeznaczone wyłącznie na cele, do których realizacji zostały powołane.

Należy zauważyć, że staże podyplomowe oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy, lekarzy dentyistów, pielęgniarek i położnych, począwszy od 2009 r., finansowane są ze środków Funduszu Pracy. Projektodawca przedstawił propozycję przepisów umożliwiających kontynuowanie realizacji tych zadań i finansowania ich ze środków Funduszu Pracy w roku 2014. Na przedmiotowy cel w planie finansowym Funduszu Pracy zaplanowano środki w wysokości 835,3 mln zł.

Fundusz Pracy jest państwowym funduszem celowym utworzonym w celu łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej. Sfinansowanie ze środków Funduszu Pracy staży podyplomowych oraz specjalizacji lekarzy, lekarzy dentyistów, pielęgniarek i położnych umożliwia aktywizację zawodową młodym przedstawicielom zawodów medycznych.

Pracodawcy RP z zadowoleniem przyjęli propozycję uniezależnienia wysokości dofinansowania wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego z PFRON-u od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Związek Nauczycielstwa Polskiego wniósł o wykreślenie art. 9 i art. 10 projektu ustawy z uwagi na niewystarczające uzasadnienie pozostawienia kwoty bazowej, koniecznej do ustalenia wielkości funduszu doskonalenia zawodowego i funduszu socjalnego nauczycieli, na poziomie obowiązującym w styczniu 2012 r.

Odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli naliczany jest na zasadach preferencyjnych w stosunku do pozostałych pracowników.

W 2013 r. świadczenie dla nauczyciela stanowi ponad 260% wysokości odpisu dla pozostałych pracowników. Od dnia 1 września 2012 r. kwota bazowa dla nauczycieli wzrosła o 3,8%, co spowodowałoby wzrost wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na 1 nauczyciela o kwotę 109 zł.

Należy mieć na uwadze, iż mrożenie w 2014 r. zakładowego funduszu świadczeń socjalnych dotyczy nie tylko nauczycieli, ale też pozostałych grup pracowniczych.

Proponowany w ustawie przepis dotyczący kształtowania środków na doskonalenie zawodowe nauczycieli nie nakłada obowiązku planowania środków na ten cel w wysokości niższej niż dotychczas. Obecna „sztywna” regulacja została zastąpiona elastycznym mechanizmem, pozwalającym na planowanie wysokości tych środków

na poziomie niezbędnym do realizacji zadań. Tym samym powstała możliwość odpowiedniego do potrzeb planowania wydatków w tym zakresie.

III. Wpływ regulacji na:

1) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowane zmiany w zakresie „zamrożenia” na poziomie roku 2011 podstawy naliczenia odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych przyniosą oszczędności w tej grupie wydatków w roku 2014. Kwota łącznych oszczędności z tego tytułu nie jest możliwa do oszacowania. W wydatkach budżetu państwa wyniesie ok. 42 mln zł (art. 1 projektu ustawy), a łącznie z oszczędnościami z art. 24 i art. 25 projektu ustawy – ok. 56,9 mln zł.

Powyższe oszczędności z tytułu zamrożenia funduszu socjalnego zostały uwzględnione w projekcie ustawy budżetowej na rok 2014, która została przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 27 września 2013 r. (art. 1, art. 24 i art. 25 projektu ustawy).

W roku 2014 proponuje się sfinansowanie staży podyplomowych oraz szkoleń specjalizacyjnych lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarek i położnych ze środków Funduszu Pracy. W planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2014 przeznaczono na ten cel kwotę 835,3 mln zł (art. 2, art. 6, art. 8, art. 21 i art. 22 projektu ustawy).

W celu umożliwienia, w obecnych warunkach realizacji zrównoważenia rynku, zatrudniania osób niepełnosprawnych niezbędne jest określenie innych zasad kształtowania stawek dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych. Projektowana zmiana pozwoli na obniżenie wydatków PFRON-u na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych w roku 2014 o ok. 200–400 mln zł (w zależności od realizacji planu finansowego PFRON-u do końca roku 2013). Z drugiej zaś strony projektowana zmiana pozwoli na zwiększenie udziału pracodawców z otwartego rynku pracy w zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (art. 3 projektu ustawy).

Zaproponowane utrzymanie wynagrodzeń osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na poziomie 2013 r. skutkować będzie utrzymaniem na tym samym poziomie uposażeń i diet parlamentarnych posłów i senatorów, których wysokość jest uzależniona właśnie od wysokości wynagrodzenia

podsekretarza stanu zgodnie z art. 25 ust. 2 i art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2199, z późn. zm.). Potencjalne oszczędności dla budżetu państwa są trudne do oszacowania, gdyż od kilku lat nie ma podwyżek dla kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (art. 4 projektu ustawy).

Alkohol etylowy (art. 7 pkt 1 projektu ustawy)

Z uwagi na fakt, iż projekt ustawy wprowadza zmiany stawek podatku akcyzowego, jego wejście w życie powinno również pociągać za sobą zwiększenie wpływów budżetu państwa; nie przewiduje się natomiast wpływu regulacji na budżety jednostek samorządu terytorialnego. Przewiduje się, że zmiana stawek akcyzy na alkohol etylowy spowoduje dodatkowy wpływ do budżetu państwa szacowany na ok. 780 mln zł w skali roku.

Założenie takie przyjęto na podstawie szacunkowych danych dotyczących wielkości sprzedaży alkoholu etylowego na poziomie sprzedaży w roku 2012, uwzględniając spadek sprzedaży tych wyrobów o ok. 3% w stosunku do roku 2012.

Stawka podatku akcyzowego na alkohol etylowy (wyroby spirytusowe) wynosi obecnie 4960,00 zł/hl 100% obj., co oznacza, że obciążenie akcyzą półlitrowej butelki dowolnego wyrobu spirytusowego o mocy 40% obj. wynosi 9,92 zł.

Stawka akcyzy na napoje spirytusowe nie była zmieniana od dnia 1 stycznia 2009 r., kiedy to podwyższono akcyzę z 4550,00 zł do 4960,00 zł za 1 hektolitr alkoholu etylowego 100% vol. zawartego w gotowym wyrobie, tj. o 410,00 zł. Oznaczało to wówczas wzrost ceny detalicznej półlitrowej butelki wyrobu spirytusowego o mocy 40% o 1 zł.

W okresie obowiązywania dotychczasowych stawek podatku akcyzowego wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych (rok 2009 do roku 2012) wyniósł 114,9% (dane GUS). Tym samym zaprojektowane w ustawie podwyższenie stawek podatku akcyzowego na ww. wyroby odpowiada jedynie wskaźnikowi wzrostu inflacji z tego okresu.

W strukturze spożycia wyrobów spirytusowych w Polsce dominują wódki – ok. 90% rynku, w tym ok. 20% udział mają zyskujące na popularności wódki smakowe. Na drugim miejscu znajduje się whisky, która stanowi kategorię

stosunkowo małą (4,6%), jednak rokrocznie zyskuje na znaczeniu (przeszło 20% wzrost sprzedaży w ciągu roku).

Wpływ dokonanej od dnia 1 stycznia 2009 r. podwyżki stawki akcyzy na alkohol etylowy (wyroby spirytusowe) na:

a) ceny detaliczne wyrobów spirytusowych

Z obserwacji rynku podwyżka praktycznie nie wpłynęła na ceny detaliczne wyrobów spirytusowych (na przykładzie butelki wódki czystej Smirnoff produkowanej w Polsce), natomiast ceny detaliczne wysokogatunkowych wyrobów spirytusowych, takich jak wódki Absolut, Finlandia czy whisky Johnnie Walker i Ballantines, uległy znacznemu obniżeniu. Wojna cenowa, która trwa od kilku lat na rynku wódek, w dużym stopniu zatarła różnice między segmentami cenowymi, zatem podział rynku wódek (wg Nielsena) na segment ekonomiczny (do 17 zł za butelkę 0,5 l, 40%), mainstream (do 20 zł), premium (do 25 zł) i top premium (powyżej 25 zł) traci powoli na znaczeniu.

b) spożycie wyrobów spirytusowych

Oddziaływanie dokonanego podwyższenia stawek akcyzy na spożycie wyrobów spirytusowych, mając na uwadze wpływy budżetowe jako najbardziej wiarygodny wskaźnik w tym zakresie, było stosunkowo niewielkie.

Dochody budżetowe oraz odpowiadającą wielkość sprzedaży napojów spirytusowych w latach 2008–2012 przedstawia poniższa tabela.

rok	wpływy z akcyzy w mln zł	wielkość sprzedaży w mln litrów 100% alkoholu etylowego
2008	5.880,7	129,2
2009	6.393,2	128,9
2010	6.500,2	131,1
2011	6.445,1	129,9
2012	6.612,4	133,3

c) „szarą strefę” wyrobów spirytusowych

Według raportu KPMG, przygotowanego na zlecenie Związku Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy, wielkość „szarej strefy” wyrobów spirytusowych w latach 2009–2012 pozostaje na zbliżonym poziomie (niewielki spadek): 2009 r. – 10%, 2010 r. – 9,6%, 2011 r. – 9,5% i w 2012 r. – 9,5% legalnego rynku.

Wyroby tytoniowe (art. 7 pkt 2 projektu ustawy)

Zakłada się, że podwyższenie stawek akcyzy na wyroby tytoniowe spowoduje pozytywny wpływ na dochody budżetu państwa. Skala zmiany dochodów budżetowych będzie uzależniona od stopnia, w jakim podwyższenie stawek akcyzy wpłynie na poziom sprzedaży wyrobów tytoniowych. Spodziewany w roku 2014 spadek sprzedaży wyrobów tytoniowych (głównie papierosów) będzie spowodowany odchodzeniem od palenia tytoniu lub zastępowania go alternatywnie coraz popularniejszymi e-papierosami.

Podwyższenie stawek akcyzy na wyroby tytoniowe podyktowane jest m.in. koniecznością osiągnięcia od stycznia 2018 r. unijnego minimum podatkowego wprowadzonego dyrektywą Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych, które wynosi co najmniej 60% średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów dopuszczonych do konsumpcji, przy czym podatek ten wynosi nie mniej niż 90 euro na 1000 sztuk, od wszystkich papierosów.

Jest również konsekwencją prowadzonej polityki prozdrowotnej wynikającej m.in. z zaleceń WHO oraz postanowień ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55, z późn. zm.). Obligują one Radę Ministrów do ustalania programu określającego politykę zdrowotną, społeczną i ekonomiczną, zmierzającą do zmniejszenia używania wyrobów tytoniowych.

Skutki budżetowe wynikające z niższych wydatków budżetowych związanych ze zwalczaniem następstw używania tytoniu, a będących prostą konsekwencją mniejszego spożycia tych wyrobów, są trudne do oszacowania.

Susz tytoniowy (art. 7 pkt 3 projektu ustawy)

Podwyższenie stawki akcyzy na susz tytoniowy o 5%, ze względu na znikomy udział w rynku tych wyrobów, nie będzie miało znaczącego wpływu na ogólny wzrost wpływów budżetowych z tytułu podatku akcyzowego.

Wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Powstałe w wyniku zaplanowania niższej kwoty na doskonalenie zawodowe nauczycieli oszczędności w budżetach organów prowadzących szkoły, w budżetach wojewodów oraz w budżecie ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania zapewnią większą elastyczność gospodarki finansowej tych jednostek (art. 9 projektu ustawy).

Wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela zarówno w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli, jak i odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Utrzymanie w kolejnym roku podstawy do dokonywania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych na poziomie kwoty bazowej z dnia 1 stycznia 2012 r. (art. 10 projektu ustawy) spowoduje, iż w roku 2014 nie będzie konieczne angażowanie na wypłatę świadczeń socjalnych dla nauczycieli środków w wysokości ok. 54 mln zł.

Zmniejszenie podstawy naliczenia odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla pracowników uczelni publicznych pozwoli na ograniczenie w roku 2014 wydatków budżetu państwa o 45 mln zł (art. 11 projektu ustawy).

Projektowany przepis art. 32 projektu ustawy może wpłynąć na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, gdyż jednostki realizujące projekty będą mogły w roku 2014 dokonywać wydatków w ramach Perspektywy Finansowej 2014–2020.

Propozycja sfinansowania składki członkowskiej z tytułu udziału Polski w Konwencji ESA w części dotyczącej Ministra Środowiska oraz dofinansowania składek z tytułu udziału w innych organizacjach międzynarodowych ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska

i Gospodarki Wodnej zmniejszy wydatki budżetu państwa o łączną kwotę 40,5 mln zł (art. 28 projektu ustawy).

Zaproponowana zmiana ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w zakresie obniżenia w roku 2014 środków przewidzianych w ustawie budżetowej (w rezerwie celowej) na wsparcie rynku biopaliw z 1,5% do 0,5% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych, co oznacza w wymiarze finansowym kwotę 132.067 tys. zł, nie będzie miała wpływu na cenę biopaliw i poziom ich produkcji. Należy bowiem zauważyć, że obowiązek zapewnienia minimalnego udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w ciągu roku kalendarzowego w transporcie, liczonego według wartości opałowej, czyli tzw. Narodowego Celu Wskaźnikowego (NCW), wynika bezpośrednio z przepisów ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych i nie zależy od poziomu udzielonego wsparcia rynku biopaliw.

Ograniczenie kwoty na wydatki związane z działaniami wymienionymi w art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych przyniesie oszczędności w kwocie około 264.135 tys. zł (art. 29 projektu ustawy).

2) rynek pracy

Prognozuje się, że wejście w życie zmiany w art. 3 projektu ustawy będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy. W wyniku zrównania maksymalnych kwot dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych i ustalenia ich na poziomie określonym w proponowanej regulacji, pomoc trafiająca do pracodawców z otwartego rynku pracy będzie bardziej korzystna niż otrzymywana na podstawie obowiązujących przepisów. Należy zatem spodziewać się, że spowoduje to zwiększenie zainteresowania zatrudnieniem osób niepełnosprawnych na otwartym rynku pracy. Zrównanie wysokości dofinansowania dla pracodawców z otwartego i chronionego rynku pracy ułatwi transfer pracowników niepełnosprawnych z chronionego na otwarty rynek pracy. Wprowadzenie proponowanej zmiany jest zbieżne z „Długookresową strategią

rozwoju kraju do 2030 r.”, która m.in. zakłada wzrost zatrudnienia osób niepełnosprawnych na otwartym rynku pracy.

Realizacja przepisów art. 13 i art. 15 projektu ustawy będzie miała pozytywny wpływ na rynek pracy przez możliwość dofinansowania wynagrodzeń w jednostkach sektora finansów publicznych finansowanych w odpowiedniej proporcji ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Proponowana regulacja w art. 32 projektu ustawy umożliwi realizację projektów w ramach Perspektywy Finansowej 2014–2020 w pierwszym roku ich obowiązywania, dzięki ujęciu kwot wydatków w ustawie budżetowej, mimo niezatwierdzenia przez Komisję Europejską programów operacyjnych. Może to przyczynić się do szybszego powstania nowych miejsc pracy przy wdrażaniu i realizacji projektów.

3) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Zaproponowane w art. 7 projektu ustawy rozwiązania dotyczące opodatkowania akcyzą w określonych przypadkach suszu tytoniowego będą miały pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki oraz przedsiębiorczość. Ograniczenie nielegalnego wykorzystania suszu tytoniowego powinno przyczynić się do rozwoju przedsiębiorstw prowadzących legalną działalność na rynku tytoniu. Zmiana stawek akcyzy na alkohol etylowy i wyroby tytoniowe nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Proponowana regulacja w art. 32 projektu ustawy może przyczynić się do sprawniejszego wdrażania programów Perspektywy Finansowej na lata 2014–2020 dzięki ujęciu kwot wydatków w ustawie budżetowej, mimo niezatwierdzenia przez Komisję Europejską programów operacyjnych. Wpłynie to pozytywnie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

4) sytuację i rozwój regionalny

Zmiany stawek podatku akcyzowego na alkohol etylowy, wyroby tytoniowe i susz tytoniowy nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów (art. 7 projektu ustawy).

Proponowane w art. 32 projektu ustawy regulacje mogą przyczynić się do sprawniejszego wdrażania programów Perspektywy Finansowej na lata 2014–2020 dzięki ujęciu kwot wydatków w ustawie budżetowej, mimo niezatwierdzenia przez Komisję Europejską programów operacyjnych. Wpłynie to pozytywnie na rozwój regionalny.

Wykaz podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej, w trybie przepisów o działalności lobbgingowej w procesie stanowienia prawa – w kolejności trybu zgłoszeń

L.p.	Nazwa podmiotu	Data wpływu zgłoszenia
1.	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe B.J.B Sp. z o.o.	23.09.2013
2.	Firma Handlowa Mariusz Kawa	23.09.2013
3.	Imperial Tobacco Polska S.A.	24.09.2013
4.	Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjne „Polski Tytoń” S.A.	24.09.2013
5.	Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego	24.09.2013
6.	Krajowy Związek Plantatorów Tytoniu	24.09.2013
7.	Federacja Związków Zawodowych Pracowników Przemysłu Tytoniowego w Polsce	24.09.2013
8.	JTI Polska Sp. z o.o	24.09.2013
9.	WZZ „Sierpień 80” w Imperial Tobacco Polska Manufacturing S.A.	25.09.2013
10.	Philip Morris Polska Distribution Sp. z o.o.	25.09.2013
11.	Okręgowy Związek Plantatorów Tytoniu w Augustowie	25.09.2013
12.	Imperial Tobacco Polska Manufacturing S.A.	25.09.2013
13.	British American Tobacco Polska Trading Sp. z o.o.	25.09.2013
14.	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	25.09.2013
15.	Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego	25.09.2013
16.	Polska Izba Handlu	25.09.2013

Warszawa, dnia 1 października 2013 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE-920-933-13/as/3

DPUE.920.1338.2013 / 10

dot.: RM-10-88-13 z 01.10.2013 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

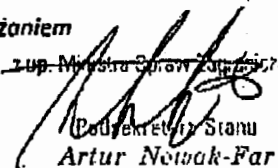
Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Artur Nowak-Far

Do wiadomości:

Pan Jan Vincent-Rostowski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾

z dnia

w sprawie dofinansowania zadań związanych z przygotowaniem w 2014 r. kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej

Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki uzyskiwania dofinansowania realizacji zadań związanych z przygotowaniem w 2014 r. kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, a także tryb składania wniosków o dofinansowanie oraz przekazywania środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej na realizację zadań.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Funduszu – rozumie się przez to Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej;
- 2) ministrze – rozumie się przez to ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, będącego dysponentem Funduszu;
- 3) środkach Funduszu – rozumie się przez to wpływy z dopłat do stawek, cen losów lub innych dowodów udziału w grach objętych monopolem państwa, przekazane na rachunek Funduszu;
- 4) oferentach – rozumie się przez to podmioty ubiegające się o dofinansowanie realizacji zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej ze środków Funduszu;
- 5) zadaniach związanych z przygotowaniem kadry narodowej – rozumie się przez to zadania związane z przygotowaniem w roku 2014 kadry narodowej do udziału

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. Nr 248, poz. 1489 oraz z 2013 r. poz. 606).

w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy.

§ 3. W zakresie realizacji zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej środki Funduszu można przeznaczyć na dofinansowanie:

- 1) udziału w zgrupowaniach i konsultacjach w kraju i za granicą;
- 2) startów w imprezach krajowych i zagranicznych;
- 3) zakupu sprzętu sportowego i ubiorów sportowych;
- 4) zakupu leków, odżywek i suplementów;
- 5) ubezpieczenia zawodników, trenerów i sprzętu;
- 6) wynagrodzeń dla kadry szkoleniowej;
- 7) wynajmu obiektów;
- 8) badań zawodników;
- 9) innych przedsięwzięć niezbędnych do realizacji szkolenia sportowego;
- 10) kosztów obsługi zadania.

§ 4. Dofinansowania realizacji zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej udziela się po przeprowadzeniu otwartego konkursu, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.²⁾), z uwzględnieniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 5. 1. Wnioski zawierające oferty na dofinansowanie realizacji zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej mogą składać podmioty, których podstawowym celem statutowym jest prowadzenie działalności w zakresie kultury fizycznej.

2. Oferta powinna zawierać:

- 1) określenie oferenta wraz z aktualnym wyciągiem z Krajowego Rejestru Sądowego albo innego rejestru, albo z zaświadczeniem bądź informacją sporządzonymi na podstawie ewidencji właściwej dla formy organizacyjnej oferenta;
- 2) szczegółową nazwę zadania wraz z zakresem i charakterystyką (w tym wskazanie terminu, miejsca i liczby uczestników);
- 3) informację o wcześniejszej działalności oferenta w zakresie, którego dotyczy zadanie;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 149, poz. 887, Nr 205, poz. 1211, Nr 208, poz. 1241, Nr 209, poz. 1244 i Nr 232, poz. 1378.

- 4) informację o posiadanych zasobach rzeczowych i kadrowych zapewniających wykonanie zadania oraz o planowanej wysokości środków finansowych przeznaczonych na realizację danego zadania pochodzących z innych źródeł;
- 5) kalkulację przewidywanych kosztów realizacji zadania;
- 6) kalkulację przewidywanych dochodów oraz innych korzyści związanych z realizacją zadania;
- 7) kwoty środków Funduszu otrzymane w bieżącym i poprzednim roku;
- 8) wskazanie rachunku, na który mają być przekazane środki;
- 9) oświadczenie oferenta, że nie zalega z płatnościami na rzecz podmiotów publicznoprawnych oraz innych podmiotów.

3. Do oferty powinny być dołączone następujące załączniki:

- 1) zbiorczy plan kosztów bezpośrednich, a także kosztów obsługi zadania, zwanych dalej „kosztami pośrednimi”;
- 2) szczegółowy regulamin i program przedsięwzięcia, ramowy program szkolenia sportowego, specyfikacja sprzętu sportowego lub inne informacje niezbędne przy rozpatrywaniu oferty.

§ 6. 1. Oferta na dofinansowanie realizacji zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej, zaakceptowana przez ministra, stanowi podstawę do zawarcia umowy z oferentem.

2. Przekazywanie środków Funduszu odbywa się na podstawie umów zawartych przez ministra z oferentami, po spełnieniu warunków i w trybie określonych w rozporządzeniu.

§ 7. Umowa o dofinansowanie ze środków Funduszu realizacji zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej powinna zawierać w szczególności:

- 1) określenie stron umowy;
- 2) nazwę i szczegółowy opis zadania, w tym cel, na jaki dofinansowanie zostało przyznane, i termin jego wykonania;
- 3) wysokość udzielonego dofinansowania oraz sposób i terminy przekazywania środków, z uwzględnieniem § 8;
- 4) termin wykorzystania dofinansowania, nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia 2014 r.;
- 5) termin i sposób rozliczenia udzielonego dofinansowania;

- 6) termin zwrotu niewykorzystanej części dofinansowania, nie dłuższy niż 15 dni od określonego w umowie dnia wykonania zadania, a w przypadku zadania realizowanego za granicą – 30 dni od określonego w umowie dnia jego wykonania;
- 7) klauzulę o niedopuszczalności przenoszenia praw i obowiązków strony na osoby trzecie bez zgody ministra;
- 8) określenie warunków zmiany zakresu rzeczowo-finansowego zadania w trakcie obowiązywania umowy;
- 9) zobowiązanie oferenta do wykorzystania środków Funduszu wyłącznie na cele określone w umowie;
- 10) zobowiązanie oferenta do prowadzenia wyodrębnionej ewidencji księgowej środków Funduszu i wydatków dokonywanych z tych środków;
- 11) określenie sposobu zagospodarowania dochodów osiągniętych przez oferenta przy realizacji zadania;
- 12) określenie składników kalkulacji kosztów pośrednich;
- 13) zobowiązanie oferenta do poddania się kontroli realizowanej przez organ udzielający dofinansowania;
- 14) zobowiązanie oferenta do przedłożenia w określonych terminach i zakresie rozliczenia zadania oraz do zwrotu środków Funduszu w przypadku niewykonania zadania w części lub w całości, pobrania środków Funduszu w nadmiernej wysokości lub nienależnie bądź wykorzystania tych środków niezgodnie z przeznaczeniem;
- 15) klauzulę o możliwościach rozwiązania umowy.

§ 8. Środki Funduszu przeznaczone w umowie na dofinansowanie realizacji zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej są przekazywane na rachunek bankowy oferenta w terminach zapewniających finansowanie zobowiązań wynikających z realizacji zadania.

§ 9. 1. Jeżeli przy realizacji zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej ze środków Funduszu zostaną osiągnięte dochody nieprzewidziane w umowie, oferent jest obowiązany zwrócić je w terminie 14 dni od dnia uzyskania dochodu na rachunek Funduszu.

2. Oferent może wystąpić do ministra w terminie określonym w ust. 1 z propozycją zagospodarowania dochodów nieprzewidzianych w umowie. Po rozpatrzeniu propozycji strony mogą w formie aneksu do umowy rozszerzyć zakres rzeczowy realizowanego zadania albo odpowiednio zmniejszyć kwotę dofinansowania.

3. Osiągnięte przez oferenta dochody z tytułu kar umownych powinny być zwrócone, proporcjonalnie do udziału środków Funduszu w pokryciu wydatku, na rachunek Funduszu w terminie 14 dni od dnia uzyskania dochodu.

§ 10. Oferenci realizujący zadania związane z przygotowaniem kadry narodowej mogą przeznaczyć na koszty pośrednie nie więcej niż 10% kosztów bezpośrednich związanych z realizacją zadania, dofinansowanych ze środków Funduszu, w tym na wynagrodzenia osób obsługujących te zadania. Wysokość kosztów pośrednich pokrywanych ze środków Funduszu ustala się, po ich szczegółowej analizie, w drodze negocjacji przed podpisaniem umowy, z uwzględnieniem rodzaju i specyfiki zadania.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi realizację delegacji ustawowej zawartej w art. 26 ust. 2 ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. ...).

Projektowane rozporządzenie określa szczegółowe warunki dofinansowania zadań związanych z przygotowaniem w 2014 r. kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy, tryb składania wniosków o dofinansowanie oraz przekazywania środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej na realizację tych zadań. Projekt niniejszego rozporządzenia uwzględnia przepisy rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 23 sierpnia 2010 r. w sprawie dofinansowania zadań ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej (Dz. U. Nr 156, poz. 1051) oraz rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie dofinansowania zadań związanych z przygotowaniem w 2013 r. kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej (Dz. U. poz. 756).

Ministerstwo Sportu i Turystyki będzie realizowało zadania publiczne w zakresie przygotowań kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy w 2014 r. na podstawie art. 29 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857, z późn. zm.), art. 86 ust. 6 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.), ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 i 938), rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 23 sierpnia 2010 r. w sprawie dofinansowania zadań ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej (Dz. U. Nr 156, poz. 1051), ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.).

W 2014 r. będzie kontynuowany 4-letni cykl przygotowań olimpijskich do Igrzysk XXXI Letniej Olimpiady w 2016 r. w Rio de Janeiro. Równoległe zawodnicy polskich związków sportowych realizować będą w 2014 r. szkolenie we wszystkich grupach wiekowych w ramach „Przygotowań do mistrzostw świata lub Europy w sportach olimpijskich i nieolimpijskich”.

Przepisy ustawy o grach hazardowych pozwalają na finansowanie ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej kadry narodowej do 23 roku życia (junior młodszy, junior,

młodzieżowiec). W przypadku gdy w roku 2014 wystąpi dodatkowe zapotrzebowanie na środki pieniężne związane z przygotowaniem kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy, powstanie także możliwość finansowania zawodników w kategorii seniora również z funduszu celowego. Art. 26 ust. 1 ustawy z dnia ... o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. ...) pozwala na dofinansowanie zadań związanych z przygotowaniem w 2014 r. kadry narodowej bez podziału na kategorie wiekowe.

W projekcie rozporządzenia zawarto regulacje dotyczące trybu składania wniosków o dofinansowanie, a także przepisy określające niezbędne postanowienia zawieranych umów.

Przy konstruowaniu przepisów projektu niniejszego rozporządzenia oparto się na sprawdzonych w praktyce przepisach rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 23 sierpnia 2010 r. w sprawie dofinansowania zadań ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, oraz rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie dofinansowania zadań związanych z przygotowaniem w 2013 r. kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej. Przy przygotowaniu projektu dostosowano wskazane powyżej przepisy odpowiednio do wymogów delegacji ustawowej do wydania niniejszego rozporządzenia.

W projekcie rozporządzenia szczegółowo uregulowano:

- w § 2 wprowadzono słowniczek podstawowych pojęć, co zapewni większą przejrzystość treści niniejszego projektu,
- w § 3 określono zakres realizacji zadań związanych z kadrą narodową,
- w § 5 określono podmioty, jakie mogą ubiegać się o dofinansowanie, a także informacje dotyczące danych, jakie powinny znaleźć się w ofercie,
- w § 7 określono szczegóły dotyczące postanowień umowy na realizację dofinansowania z FRKF.

Projektowanie rozporządzenie będzie konieczne dla poprawnego funkcjonowania i przygotowania kadry narodowej powoływanej przez poszczególne polskie związki sportowe w 2014 r. Będzie ono pozwalało na dofinansowanie seniorów ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej.

W celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sportu i Turystyki oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego

Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”, zgodnie z wymaganiami § 11a ust. 1 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.).

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji w trybie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziaływać będzie projektowana regulacja

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływało na: Polski Komitet Olimpijski, Polski Komitet Paraolimpijski, Polskie Związki Sportowe, członków kadry narodowej właściwych polskich związków sportowych oraz podmioty, których podstawowym celem statutowym jest prowadzenie działalności w zakresie kultury fizycznej, które złożą oferty na dofinansowanie realizacji zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej w 2014 r.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

W ramach konsultacji społecznych projekt zostanie przekazany do: Aeroklubu Polskiego, Polskiego Związku Akrobatyki Sportowej, Polskiego Związku Alpinizmu, Polskiego Związku Badmintonu, Polskiego Związku Baseballu i Softballu, Polskiego Związku Bilardowego, Polskiego Związku Bokserskiego, Polskiego Związku Brydża Sportowego, Polskiego Związku Curlingu, Polskiego Związku Gimnastycznego, Polskiego Związku Golfa, Polskiego Związku Hokeja na Lodzie, Polskiego Związku Hokeja na Trawie, Polskiego Związku Jeździeckiego, Polskiego Związku Judo, Polskiego Związku Ju-Jitsu, Polskiego Związku Kajakowego, Polskiego Związku Karate, Polskiego Związku Karate Fudokan, Polskiego Związku Karate Tradycyjnego, Polskiego Związku Kendo, Polskiego Związku Kick-Boxingu, Polskiego Związku Kolarskiego, Polskiego Związku Korfballem, Polskiego Związku Koszykówki, Polskiego Związku Kręglarskiego, Polskiego Związku Kulturystryki, Fitness i Trójboju Siłowego, Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, Polskiego Związku Łuczniczego, Polskiego Związku Łyżwiarstwa Figurowego, Polskiego Związku Łyżwiarstwa Szybkiego, Polskiego Związku Motorowodnego i Narciarstwa Wodnego, Polskiego Związku Motorowego, Polskiego Związku Muaythai, Polskiego Związku Narciarskiego, Polskiego Związku Orientacji Sportowej, Polskiego Związku Pięcioboju Nowoczesnego, Polskiego Związku Piłki Nożnej, Polskiego Związku Piłki Siatkowej, Polskiego Związku Płetwonurkowania, Polskiego Związku Pływackiego, Polskiego Związku Podnoszenia Ciężarów, Polskiego Związku Rugby, Polskiego Związku Skibobowego, Polskiego Związku Snookera i Bilarda Angielskiego, Polskiego Związku Snowboardu, Polskiego Związku Sportów Saneczkowych, Polskiego Związku Sportów Wrotkarskich, Polskiego Związku Sportów Niesłyszących, Polskiego Związku Sportu Psich Zaprzęgów, Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego, Polskiego Związku Sumo, Polskiego Związku Szachowego, Polskiego Związku Sermierczego, Polskiego Związku Taekwon-do, Polskiego Związku

Taekwondo Olimpijskiego, Polskiego Związku Tańca Sportowego, Polskiego Związku Tenisa Stołowego, Polskiego Związku Tenisowego, Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich, Polskiego Związku Triathlonu, Polskiego Związku Unihokeja, Polskiego Związku Warcabowego, Polskiego Związku Wędkarskiego, Polskiego Związku Wushu, Polskiego Związku Zapaśniczego, Polskiego Związku Żeglarskiego, Związku Piłki Ręcznej w Polsce, Polskiego Komitetu Olimpijskiego, Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego, Polskiej Federacji Sportu Młodzieżowego, Instytutu Sportu, Polskiego Związku Sportu Niepełnosprawnych „Start”, Stowarzyszenia Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki Niewidomych i Słabowidzących „CROSS”, Polskiego Związku Sportu niesłyszących oraz Stowarzyszenia Sportu Osób Niepełnosprawnych „SSON”.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Zadanie to realizowane będzie ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej. W roku 2014 środki z tego funduszu celowego przeznaczone na realizację zadań funduszu wynoszą ... zł. W tym na wspieranie i rozwój infrastruktury sportowej – ... zł, wspieranie rozwoju sport dla wszystkich – ... zł, wspieranie sportu wyczynowego – ... zł oraz wspieranie sportu niepełnosprawnych – ... zł. Ogólna kwota przeznaczona na dofinansowanie zadań związanych z przygotowaniem w 2014 r. kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej wyniesie ... zł.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wpłynie na rozwój regionalny.

7. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.